

Liahona

**Årsagen til at vi
missionerer, s. 28**

**Vi fryder os i stedet
for at sørge, s. 14**

Pionerer i Stillehavet, s. 22

**En klapperslange
i din rygsæk, s. 48**

»Alle er født med Kristi lys, en vejledende indflydelse, der muliggør, at alle kan se forskel på rigtigt og forkert. Hvad vi gør med det lys, og hvordan vi reagerer på disse tilskyndelser til at leve retskaffent, er en del af prøven i livet på jorden.«

Præsident Boyd K. Packer,
Præsident for De Tolv
Apostles Kvorum, »Dette
ved jeg«, *Liahona*,
maj 2013, s. 8.

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Guds høst**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige mission var at være Messias**

ARTIKLER

- 18 Vær modig og stærk**
Ældste Yoon Hwan Choi
Ville min deling blive straffet, hvis jeg ikke drak den alkohol, som vores chef tilbød os?
- 22 Pionerer i hvert et land: Tonga – et gudhengivent land**
Harvalene K. Sekona
For 175 år siden hengav kong George Tupou 1. Tonga til Gud. Den dag i dag er tonganske hellige stadig meget troende.
- 28 Derfor forkynnder vi evangeliet**
Ældste D. Todd Christofferson
Forkyndelse af evangeliet er ikke et program – det er en sag, Faderens, Sønnens og Helligåndens sag.
- 34 Guds evigtvarende pagt**
Lær, hvordan Abrahams pagt fungerer i vor tid og i tusindårsriget.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter fra aprilkonferencen 2014**
- 11 Profeter i Det Gamle Testamente: Job**
- 12 Vi taler om Kristus: Løftet om vores fælles fremtid**
Jarolyn Ballard Stout
- 14 Vores hjem og familie: Vi ved, hvor han er**
Hernando Basto
- 16 Kirkenyt**
- 38 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Jeg erstattede min frygt med tro**
Katherine Nelson

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Foto: Leslie Nilsson.

Indersiden af forsiden: Foto: Jason Lindsey.

42

42 Handl i dette land, som skulle blive her i flere år

Dennis C. Gaunt

I vil ikke altid være tilfredse med livets omstændigheder. I kan dog stadig være glade.

46 Vor himmelske Fader sagde nej – og ja

Angelica Hagman

Da Gud svarede »nej« på min bøn, sagde han i virkeligheden »ikke endnu«.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer.

Vink: Vær ikke fåret!

60

48 De sandheder, det er mest værd at kende til

Præsident Boyd K. Packer

Opbevar ikke en klapperslange i jeres rygsæk; fuldstændig omvendelse er muligt.

52 Kun for unge

53 Plakat: Missionærkammerater

54 Bananbrødsmissionærer

Mindy Raye Friedman

Bananbrød smager lækkert, men disse unge mænd har noget, der smager endnu bedre.

56 Fra missionsmarken: Et mirakel i lufthavnen

Thomas E. Robinson III

Flyet skulle snart lette, og vi kunne ikke købe vores billetter.

58 Spørgsmål og svar

Min mor arbejder hele dagen.

Hvordan kan jeg forbedre vores forhold?

60 Til styrke for de unge: Trods tyngdekraften: Gå fremad i tro

Bonnie L. Oscarson

Når vi bliver ved med at følge Kirkens standarder, kan vi modstå modstanderens påvirkning.

62 Derfor er ægteskabet fantastisk!

Ben og Rachel Nielsen

Vi elsker at være gift. Her er årsagen til det.

72

65 Særlige vidner: Er det foreløbigt nok, hvis jeg blot tror, at Kirken er sand?

Ældste Jeffrey R. Holland

66 En lys idé

67 Jeg følte Helligånden

Yichen

Min bror var kommet til skade. Hvad kunne jeg gøre?

68 Isas velsignelse

Mackenzie Van Engelenhoven

Isas far var ikke medlem af Kirken. Hun ønskede, at tingene var lidt anderledes.

70 En fåret løve

Ældste Kazuhiko Yamashita

Lambert troede, at han var et får, indtil der dukkede en ulv op.

71 Vores side

72 Venner over hele verden: Jeg er Kaloni fra Tonga

Amie Jane Leavitt

74 Få Primary hjem: Sunde aktiviteter styrker min familie

Jennifer Maddy

76 Til mindre børn: Venner til Emil

Jane Nickerson

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christensen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

August 2014 Vol. 163 No. 8. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler:*

»Bananbrødsmissionærer«, side 54:

Overvej at lave et bananbrød sammen med din familie (eller anden kage, som jeres familie godt kan lide) og forær den væk til de personer, som jeres familie føler sig inspirerede til at fortælle om evangeliet. I kan give samme budskab, som bananbrødsmissionærerne gav, give dem en invitation til at komme med i kirke eller vedhæfte et uddelingskort.

»Sunde aktiviteter styrker min familie«,

side 74: Lad nogle af familieaftenerne i denne måned være »bestemt af børn«. Børnene kan vælge de aktiviteter, lektioner og emner, som de finder mest interessante, og skiftes til at lede en familieaften. Bed hvert barn om at tænke på de forskellige familiemedlemmers behov, når der skal vælges aktiviteter og lektioner.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer findes på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Arbejde, 4

Bøn, 46, 67

Familie, 12, 14, 38, 53, 58,
62, 68, 74

Forsoning, 48

Fritid, 74

Guddommelighed, 70

Handlefrihed, 42

Helligånden, 56, 60, 67

Håb, 12, 14

Jesus Kristus, 7, 48

Konvertering, 14, 22,
28, 40

Lydighed, 18

Missionering, 22, 28, 41,
53, 54, 56

Omvendelse, 48

Pagter, 34

**Patriarkalske
velsignelser,** 12

Pionerer, 22

Pornografi, 48

Præstedømme, 34, 39, 68

Prøvelser, 11, 12, 14

Tro, 12, 14, 18, 60, 65, 80

Tålmodighed, 4, 11

Venner, 52, 76

Visdomsordet, 18

Ægteskab, 12, 46, 62

**Præsident
Dieter F. Uchtdorf**

Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

GUDS høst

En kvinde ved navn Christa arbejdede engang for en lille virksomhed, der solgte frø. Hun holdt meget af sit arbejde. Hun syntes, det var et stort under, at hvert eneste frø, hun solgte, havde kapacitet til at forandre sig til noget mirakuløst – en gulerod, et kålhoved, ja, selv et kæmpe egetræ.

Christa nød at sidde ved sin computer og tage imod ordrer og besvare spørgsmål. Men en dag modtog hun en klage, der undrede hende.

»Frøene duer ikke,« fortalte kunden. »Jeg købte dem for to måneder siden, og der er stadig intet sket.«

»Såede du dem i god jord, og har du givet dem nok vand og sollys?« spurgte Christa.

»Nej, men jeg har gjort min del,« svarede kunden. »Jeg købte frøene. Og der medfølger en *garanti* for vækst.«

»Men du såede dem ikke?«

»Nej, da. Så ville jeg jo få beskidte hænder.«

Christa tænkte over dette og besluttede, at man måtte skrive nogle retningslinjer for såningen. Hun besluttede sig for, at den første anvisning skulle lyde som følger: »Følg instruktionerne for såningen for at få frøene til at spire. De kan ikke sættes på hylden med forventning om vækst.«

Det varede ikke længe, før endnu en klage undrede hende.

»Frøene bærer ikke frugt,« hævdede en kunde.

»Lagde du dem i god jord?« spurgte Christa. »Har du sørget for nok vand og sollys?«

»Det kan du tro,« insisterede kunden. »Alt det har jeg gjort – præcis som det står anvist på pakken. Men de duer ikke.«

»Skete der overhovedet ikke noget? Begyndte de at spire?«

»Der er intet sket,« sagde kunden. »Jeg såede dem præcis, som det står anvist. Jeg havde håbet på at kunne få tomater til aftensmad. Nu er jeg meget skuffet.«

»Sig mig,« svarede Christa, »Såede du frøene i dag?«

»Vær nu ikke fjollet,« svarede kunden. »Jeg såede dem for en uge siden. Jeg forventede ikke at se tomater den første dag; jeg var tålmodig. Jeg kan fortælle dig, at der har været megen vanden og venten fra da og til nu.«

Christa vidste, at hun nu måtte tilføje endnu en anvisning: »Disse frø følger naturens love. Hvis man planter dem om morgenen med forventning om at kunne spise tomater senere på ugen, bliver man skuffet. Du må være tålmodig og vente på, at naturen går sin gang.«

Det gik godt, indtil Christa modtog endnu en klage.

»Jeg er dybt skuffet over jeres frø,« sagde kunden som det første. »Jeg såede dem præcis, som det står anvist på pakken. Jeg gav dem vand og sørgede for, at de fik sollys, og ventede, indtil de endelig kunne høstes.«

»Det lyder til, at du har gjort alt det rigtige,« svarede Christa.

»Det er meget fint altsammen,« svarede kunden. »Men jeg fik altså squash!«
 »Ifølge mine optegnelser er det de frø, du bestilte,« sagde Christa.

»Jamen jeg vil ikke have squash; jeg vil have græskar!«

»Nu er jeg ikke helt med.«

»Jeg såede frøene i mit græskarbed – i den samme jord, der gav græskar sidste år. Jeg roste planterne hver eneste dag og fortalte dem, at de ville blive til smukke græskar. Men i stedet for store, runde, orange græskar, har jeg fået lange, grønne squash. Tonsvis af dem!«

Christa vidste, at retningslinjerne ikke rakte. Det var nødvendigt at fremsætte et princip: »Både frøet og tidspunktet for såningen afgør høsten.«

Høstens lov

Apostlen Paulus underviste om Guds høst:

»Far ikke vild! Gud lader sig ikke spotte. Hvad et menneske sår, skal det også høste:

Den, der sår i kødet, skal høste fordærv af sit kød, og den, der sår

i Ånden, skal høste evigt liv af Ånden.

Lad os ikke blive trætte af at gøre det, som er ret; vi skal til sin tid høste, blot vi ikke giver op« (Gal 6:7-9).

I nyere tid har Herren givet os yderligere visdom og indsigt med hensyn til denne uforanderlige lov:

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Drøft sammen med dem, du besøger, hvordan loven om Guds høst gælder for forhold, omvendelse og vidnesbyrd eller karriere og uddannelsesmæssige mål. I kan læse og overveje skriftsteder, der omhandler denne lov, som fx Ordsp 11:18; 2 Kor 9:6 og Alma 32. Tilskynd dem til at gennemgå tidligere mål og sætte nye mål for at høste retfærdige resultater. Hjælp dem til at lægge en plan for en regelmæssig indsats for at nå deres langsigtede mål.

»Der er en lov, uigenkaldeligt fastsat i himlen før denne verdens grundlæggelse, på hvilken alle velsignelser er baseret – og når vi opnår en hvilken som helst velsignelse fra Gud, er det ved lydighed mod den lov, på hvilken den er baseret« (L&P 130:20-21).

Vi høster det, vi sår.

Guds høst er ubegribelig herlig. Til dem, der ærer ham, gives hans velsignelser »godt, presset, rystet [og] topfyldt ... For det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med« (Luk 6:38).

Akkurat som jordiske frø kræver indsats og tålmodighed, gælder det også for mange af himlens velsignelser. Vi kan ikke lægge vores religion på hylden og forvente at høste åndelige velsignelser. Men hvis vi sår og nærer evangeliske standarder i vores families daglige liv, er der stor sandsynlighed for, at vore børn vil vokse op og bære åndelig frugt, der vil være af stor værdi for dem og fremtidige generationer.

Guds svar på vore bønner kommer ikke altid lige med det samme – sommetider synes de slet ikke at komme – men Gud ved, hvad der er bedst for hans børn. Vi vil med sikkerhed en dag se mere klart, og på den dag vil vi erkende himlens godhed og gavmildhed.

I mellemtiden er det vores mål og store glæde at gå i vor Mesters og Frelzers fodspor og leve et godt liv, der forædler os. Det vil bringe os Guds lovede og værdifulde høst og uvurderlige velsignelser.

Vi høster det, vi sår.

Det er himlens lov.

Det er loven om Guds høst. ■

Planlæg din høst

Loven om Guds høst går ud på, at vi må arbejde for det nu, hvis vi gerne vil opnå noget senere. Hvis vi gerne vil have en smuk have, må vi plante frø, vande dem og beskytte dem mod ukrudt. Hvis ikke vi gør det, får vi ikke nogen høst senere!

Denne have viser nogle gode »frugter«, som du måske gerne vil have i dit liv. På linjerne nedenfor kan du skrive nogle ting, som du vil gøre denne måned, der kan hjælpe dig til at modtage disse velsignelser.

Studér bønsondt dette materiale og find ud af, hvad I skal tale om. Hvordan vil en forståelse af Frelserens liv og rolle øge din tro på ham og velsigne dem, som du våger over gennem besøgsundervisningen? Find yderligere information på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige mission var at være Messias

Dette er del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler forskellige aspekter ved Frelserens mission.

Skriften lærer os, at vi kan dvæle i Guds nærhed »ved den hellige Messias' fortjenester og barmhjertighed og nåde« (2 Ne 2:8). *Messias* er »et aramæisk og hebraisk ord, der betyder »den salvede«. I Det Nye Testamente kaldes Jesus for Kristus, hvilket er afledt af det tilsvarende græske ord for *Messias*. Det betegner den salvede profet, præst, konge og befrier.«¹

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Jeg ved, at [Jesus Kristus] er Israels Helige, den Messias, der en dag kommer igen i herlighed for at regere på jorden som Herrers Herre og Kongers Konge. Jeg ved, at der ikke er givet noget andet navn under himlen, hvorved et menneske kan blive frelst.«²

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »[Jesus Kristus] er verdens Frelser og Forløser. Han er den lovede Messias. Han levede et fuldkomment liv og sonede for vores synder. Han vil altid stå ved vores side. Han vil udkæmpe vores slag. Han er vores håb; han er vores frelse; han er vejen.«³

Yderligere skriftsteder

Joh 1:38-41; 4:25-26, 40-42; 2 Ne 6:13; 25:16-17

NOTER

1. Guide til Skrifterne, »Messias«, scriptures.lds.org/da.
2. Jeffrey R. Holland, »Den eneste sande Gud, og ham, han har udsendt, Jesus Kristus«, *Liahona*, nov. 2007, s. 42.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Disciplens vej«, *Liahona*, maj 2009, s. 78.

Tro, Familie, Tjeneste

Fra skrifterne

Kristi kvindelige disciple har været vidner om hans rolle som Messias. Maria Magdalene var en af Jesu Kristi disciple. Hun var den første, der så, »at stenen var flyttet fra graven« på morgenen for Kristi opstandelse. Hun »stod udenfor ved graven og græd« efter at have opdaget, at hans legeme ikke længere lå i graven.

Så »vendte [hun] sig om, og hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus.

Jesus sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?« Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.«

Jesus sagde til hende: »Maria!« Hun vendte sig om og sagde til ham på hebraisk: »Rabbuni!« – det betyder Mester.« Maria så, at han ikke var havemanden, men Jesus Kristus, Messias (se Joh 20:1-17).

Tænk over følgende

Hvorfor er det vigtigt at forstå Frelserens rolle som Messias?

NOTER FRA APRILKONFERENCEN 2014

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår aprilkonferencen 2014, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) til hjælp i jeres studium og anvende den nylige undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Sæt Guds love først

»Ordet *religion* betyder rent bogstaveligt at ... »binde« til Gud. Spørgsmålet, vi må stille os selv, er, om vi er så fast bundet til Gud, at vores tro kommer til kende. Eller er vi i virkelighed bundet til noget andet? ... Mange prioriterer andre ting før Gud ... Guds love er altid vores standard. I kontroversielle emner bør vi først søge Guds vejledning ...

Fristelsen til at være populær kan gøre, at man prioriterer den offentlige mening frem for Guds ord ... Selv om »alle gør det, bliver vrang aldrig ret ... Jeg beder til, at I er bundet sikkert til Gud, og at hans evige sandheder vil være indgraveret i jeres hjerte for evigt.«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Vis jeres tro«, *Liahona*, maj 2014, s. 29, 30, 31.

Få på lds.org/go/priorities814 forslag til at bedømme jeres prioritering.

PROFETISK LØFTE

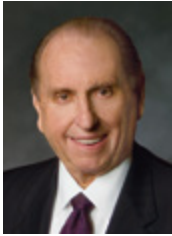

Håb

»Jeg foreslår, at I anvender både det kortsigtede og langsigtede perspektiv, når I forsøger at give arven af håb videre til jeres familie ... Der er ting, I kan gøre tidligt, når dem, I elsker, er unge. Husk, at daglige familiebønner, familieskriftstudium og at bære jeres vidnesbyrd ved nadvermødet er nemmere og mere virksomt, når børnene er små ... Når vi har gjort alt, vi kan gøre i tro, retfærdiggør Herren vores håb om større velsignelser for vores familie, end vi kan forestille os.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »En uvurderlig arv af håb«, *Liahona*, maj 2014, s. 25.

Find på lds.org/go/legacy814 måder, hvorpå I kan efterlade en arv til jeres familie.

GÅ OG GØR

Præsident Thomas S. Monson har bedt os om, »at vi tager os tid til at læse konferencetalerne, når

de bliver trykt i kommende udgaver af *Ensign* og *Liahona*, for de fortjener vores omhyggelige gennemgang og studium.«

Fra »Til vi ses igen«, *Liahona*, maj 2014, s. 115.

UDFYLD DET TOMME FELT

1. »_____ har i kombination med bøn kraft til at beskytte familien.« Se lds.org/go/reeves814 eller Lindas S. Reeves, »Beskyttelse mod pornografi – et kristuscentreret hjem«, s. 17.
2. »Kundskab ... kommer kun gennem personlig _____ og _____.« Se lds.org/go/packer814 eller præsident Boyd K. Packer, »Vidnet«, s. 94.
3. »Evangeliet »er ikke tyngde, det er _____.« Det bærer os.« Se lds.org/go/stevens814 eller Jean A. Stevens, »Frygt ej, for jeg er med dig«, s. 83.
4. »Lydighed ... er et valg mellem _____ og Guds ubegrænsede visdom og almægtighed.« Find ud af det på lds.org/go/perry814 eller se ældste L. Tom Perry, »Lydighed gennem vores trofasthed«, s. 103.

Svar: 1. Mormons Bog; 2. bøn, begrænsede kundskab og kraft; 3. vinger; 4. vores egen

DRAG PARALLELLER

Kærlighed

Nogle af de vigtigste emner blev behandlet af flere talere ved generalkonferencen. Her er, hvad tre talere sagde om kærlighed:

- Til de unge: »Fat mod. Ren kristuslignende kærlighed, som kommer gennem sand retfærdighed, kan ændre verden.« –Ældste Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, s. 8.
- Til kvinder: Når vi ser ud over forskelle i alder, kultur og baggrund ... vil vi blive fyldt med Kristi rene kærlighed.« –Bonnie L. Oscarson, »Søsterfællesskab: Vi har jo brug for hinanden«, s. 121.
- Til mænd: »Vi har ... forpligtet os til at være et folk, der elsker Gud og vores næste, og som er villige til at vise den kærlighed i ord og i gerning. Dette er indbegrebet af det, vi er som Jesu Kristi disciple.« –Præsident Dieter F. Uchtdorf, »Kommer I sovende gennem genoprettelsen?«, s. 61.

Lær om, hvad præsident Monson og andre havde at sige om at udtrykke kærlighed til alle på lds.org/go/love814.

Præstedømmet

»Præstedømmets kraft velsigner os alle,« sagde ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum i sin tale »Præstedømmets nøgler og myndighed«. »Præstedømmets nøgler henvender sig til såvel kvinder som mænd, og præstedømmets ordinan- cer og præstedømmets myndighed

angår kvinder såvel som mænd.« Eftersom vi alle har brug for at forstå præstedømmet bedre, forklarede ældste Oaks nøgleprincipper i sin konferencetale om præstedømmets kraft, nøgler og myndighed. Følgende spørgsmål kan hjælpe jer i studiet af hans budskab.

Spørgsmål til overvejelse

- Hvad er præstedømmets nøgler, og hvorfor er de nødvendige?
- Hvilken forbindelse er der mellem præstedømmets nøgler og præstedømmets myndighed?
- Er velsignelserne ved præstedømmet begrænset af kønnet?

Hvad betyder det for mig:

- Hvilken myndighed bliver delegeret til mig, når jeg modtager

opgaver eller kaldelser fra en, der bærer præstedømmenøgler?

- Hvilke ansvar har jeg i min nuværende opgave eller kaldelse, som jeg må opfylde?
- Hvad kan jeg lære om Guds kærlighed til mig fra denne tale, og hvordan kan jeg fortælle om den til nogen, der har spørgsmål?

Du kan studere denne tale på lds.org/go/oaks814.

SVAR TIL JER

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres Liahona fra maj 2014 eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvordan besvarer opstandelsen spørgsmålet om Jesus Kristus fra Nazarets sande identitet? Find ud af det på lds.org/go/dtc814 eller se D. Todd Christofferson, »Jesu Kristi opstandelse«, s. 111.
- Hvad er sammenhængen mellem lydighed og handlefrihed? Find ud af det på lds.org/go/hales814 eller se Robert D. Hales, »Elsker I mig, så hold mine bud«, s. 35.
- Hvilke velsignelser får vi, når vi indgår og holder hellige pagter? Find ud af det på lds.org/go/wixom814 eller se Rosemary M. Wixom, »At holde pagterne beskytter os, forbereder os og styrker os«, s. 116.

JOB

»Jeg ved ikke noget, som Kirkens medlemmer har mere brug for end Jobs overbevisning og udholdenhed.«¹ – ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) fra De Tolv Apostles Kvorum

Jeg var kendt som en gudfrygtig mand, der undgik alt ondt.² Herren velsignede mig med syv sønner og tre døtre. Han skænkede mig stor materiel rigdom, deriblandt »syv tusind får og tre tusind kameler, fem hundrede spand okser og fem hundrede æselhopper og en mængde trælle.«³

Satan troede, at jeg ikke længere ville være retskaffen og ville forbande Gud, hvis jeg ikke længere nød timely fremgang. Herren tillod Satan at prøve mig, men han tillod ikke, at han voldte mig fysisk skade. Satan fik mit kvæg stjålet eller udryddet og sendte en stærk vind, der væltede mit hus og slog mine ti børn ihjel, der befandt sig indenfor. I stedet for at forbande

Gud, »flængede [jeg min] kappe og klippede [mig] skaldet. Så kastede [jeg mig] til jorden fyldt med ærefrygt« og tilbad Herren.⁴

Da Satan så, at jeg ikke ville forbande Gud, gav han mig fysiske prøvelser. Det tillod Herren ham at gøre, men han tillod ikke, at han tog mit liv. Satan ramte mig med »ondartede bylder fra isse til fod«.⁵ Jeg forblev dog retskaffen og nægtede at forbande Herren. Mine venner sørgede med mig.

Mine venner sagde til mig, at mine lidelser skyldtes min egen ugudelighed, og at jeg måtte omvende mig. Men jeg vidste, at jeg var en retskaffen mand.⁶ Herren befalede senere mine venner at omvende sig. Det blev

befalet dem at bringe et brændeoffer og lade mig gå i forbøn for dem.⁷

Da Herren havde set min trofasthed, lod han mine lidelser få en ende, og han velsignede mig med »dobbel så meget, som [jeg] før havde haft«.⁸ Jeg fik »fjorten tusind får, seks tusind kameler, tusind spand okser og tusind æselhopper«, såvel som syv sønner og tre døtre.⁹ Herren velsignede mig rigt for min tro og tålmodighed.

Jeg har set Herrens hånd i mit liv, i både trængsler og fremgang. Jeg kan frimodigt sige: »Dog ved jeg, at min løser lever, til sidst skal han stå frem på jorden. Når min hud er skrælet af, når mit kød er tæret bort, skal jeg skue Gud.«¹⁰ ■

Selv om Job ikke var profet, kan hans liv, vidnesbyrd og udholdenhed være os til inspiration.

NOTER

1. Joseph B. Wirthlin, »Giv aldrig op«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 6.
2. Se Job 1:1.
3. Se Job 1:2-3.
4. Se Job 1:7-22.
5. Job 2:6.
6. Se Job 22-27.
7. Se Job 42:7-9.
8. Job 42:10.
9. Se Job 42:12-13.
10. Job 19:25-26.

LØFTET OM VORES FÆLLES FREMTID

Jarolyn Ballard Stout

Da min mand fik at vide, at han havde kræft, følte jeg, at hele vores verden styrtede sammen. Med otte børn tænkte jeg på, hvordan jeg nogensinde skulle kunne klare det alene?

Det var en overskyet søndag morgen, og jeg stod og vaskede op efter morgenmaden. Mine to yngste børn sad i stuen ved siden af køkkenet og så en kirkevideo. Tankerne fløj af sted, og mine kinder var våde af tårer. Jeg kunne ikke abstrahere fra den kræft, der havde invaderet vores hjem. Min mand havde kæmpet med den i flere år, men nu havde den spredt sig. Min tro syntes at vakle. Mine tanker var fyldt med »hvad-nu-hvis?«

Pludselig blev mine tanker afbrudt af en blid stemme fra videoen: »Ti stille, hold inde! ...

Hvorfor er I bange? Har I endnu ikke tro?« (Mark 4:39-40).

Jeg lagde viskestykket og vendte mig mod fjernsynet. Videofilmen handlede om Frelseren, der stilnede stormen. Det var som om, at ordene var blevet sagt til mig af Frelseren selv. En følelse af varme og fred kom over mig. Det var en påmindelse om at holde fast i den tro, som jeg havde lært så meget om i årene med kræften. Det var en tro, der blev underbygget af ordene i min patriarkalske velsignelse.

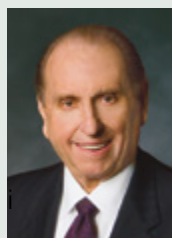
Jeg havde fået min patriarkalske velsignelse, da jeg var 15. En sætning, der dengang blot syntes at beskrive en del af mit tempelægteskab, indeholdt nu et stort løfte til mig. Den fortalte om den retskafne præstedømmebærer, som jeg ville blive gift med, og lød, at han »vil hjælpe dig og vejlede dig, ikke blot i din ungdom, men selv når du er langt oppe i årene.«

Når jeg læste og genlæste min patriarkalske velsignelse under denne årelange kamp mod kræften, gav denne sætning mig stort håb. Hver eneste gang fandt jeg fornyet tro i løftet om vores fremtid sammen. Jeg mindedes den store trøst, som Ånden havde givet mig, da min mand

første gang fik diagnosen. Jeg lærte den sætning fra min patriarkalske velsignelse udenad, og da svarene på kræftprøverne kom tilbage med dårligt nyt, huskede jeg på det løfte.

Jeg lærte at lade Frelseren bære os. Jeg lærte, at jeg måtte have en konstant tro, og jeg lærte at kæmpe med tro mod en voksende frygt. Den morgen mindede videofilmen mig om at stole på Herren.

At have tro giver mig evnen til at lade Jesus Kristus bære min byrde. Ligesom Almas folk, der ikke følte byrden på deres ryg, da de var i fangenskab (se Mosi 24:14), således er det for vores familie i kampen mod kræften. Vores familie har kunnet

LIVETS SMERTELIGE LEKTIER

»Alle rammes af vanskeligheder i tilværelsen, problemer, vi ikke forventede, og som vi aldrig ville vælge. Ingen af os er immune. Formålet med livet på jorden er at lære og udvikle os, så vi bliver mere som vor Fader, og det er ofte i vanskelige tider, at vi lærer mest, selv om lektierne kan være smertefulde.«

Præsident Thomas S. Monson, »Gud vær' med dig, til vi ses igen«, *Liahona*, nov. 2012, s. 111.

møde kræften uden at føle den byrde, som den kunne have bragt med sig.

Min mand får stadig taget prøver for at spore kræftcellerne eller for at finde eventuelle tumorer. Vi har stadig læge-regninger og bivirkninger fra behandlingerne. Og jeg beder stadig dagligt om, at min mands kræft vil forsvinde. Jeg beder til, at vi begge må leve til vi bliver gamle. Jeg siger også til min himmelske Fader: »Din vilje ske.«

Jeg ved ikke, hvornår vi er »oppe i årene« som omtalt i min velsignelse. Jeg håber, at ordene fra velsignelsen betyder, at min mand og jeg vil kunne

tage på mission, når vore børn er store. Jeg håber, at det betyder, at min mand kan føre hesten, når vore børnebørn skal have en ridetur, og at de vil kunne sidde på hans knæ. Men jeg ved, at når Gud tager ham fra denne jord, vil det være til hans tid.

Jeg bekymrer mig ikke længere om, hvornår »oppe i årene« er. Det betyder ikke noget. Jeg har tillid til, at Herren vil ære det løfte, jeg fik i min patriarkalske velsignelse. Han har passet på os i alle disse år, og han vil passe på os i fremtiden. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Hvis du endnu ikke har modtaget din patriarkalske velsignelse, så overvej at tale med din biskop eller grenspræsident om at modtage den. Hvis du har en patriarkalsk velsignelse, læser du den så ofte og grunder over den? Har du tro på Herrens løfter?

VI VED, HVOR HAN ER

Hernando Basto

Som evig familie vil vores fokus altid være centreret om Gud.

Da ansigterne på to unge mænd kunne ses gennem dørens øvre del i vores hjem i Colombia, troede vi, at de stod på noget for at kunne se gennem døren. Det gjorde de ikke. De var bare rigtig høje! Vores treårige søn, Pablo Ezequiel, så forundret op på dem. I løbet af nogle få dage var de hans bedste venner.

Vores familie – min hustru Lucy, Erika, Yesica og lille Ezequiel – søgte efter Herren. Vi efterlevede allerede nogle evangeliske principper: Vi bad borbøn, vi bad sammen som familie, og vi lavede ting sammen som familie. Vores liv var baseret på vores familieenhed. Mødet med disse to »store engle«, som Ezequiel kaldte ældsterne, bekræftede vores skik med at styrke familien og være fokuseret på Gud.

Ældste Fa og Fields brugte skrifterne, da de underviste os om vejen. Vi havde spurgt Herren om, hvilken kirke vi skulle komme i. Mormons Bog og det gengivne evangelium gav svar på hvert eneste spørgsmål, som vi havde haft i vore samtaler som familie i årenes løb. Svarene passede perfekt, og vi blev hurtigt medlemmer af Kirken. Et år senere indgik vi pagter og blev beseglet til hinanden som en evig familie i templet i Bogotá i Colombia.

Vi følte en stor glæde ved at vide, at vi havde sat vore børn på evangeliets sti. Ånden var til stede i vores liv og vores hjem, og Ezequiel, der på det tidspunkt var fire, bad en bøn, vi aldrig vil glemme. Han bad: »Kære himmelske Fader, vi takker dig for den dejlige dreng, jeg er. Amen.« Vi sagde alle amen og gav smilende hinanden et kram. Den lille dreng var vores glæde.

De følgende år gjorde vi det til en vane at komme i templet regelmæssigt og vi kunne komme to eller tre gange om året. Vi boede 420 km fra templet, men det virkede aldrig som en stor afstand for os. Vi syntes altid, at det var sjovt at forberede sig på at tage til templet. Vore børn sætter slægtsforskning højt, og de holdt meget af at gøre dåb for de døde. Der var altid en ærbødig forberedelse og dernæst en celestial oplevelse i Herrens hus.

Ezequiel voksede i ånd og tro. Hans mor var hans kæreste øje. Han havde altid en særlig kompliment til hende. En dag sagde han til sin mor: »Mor, jeg elsker dig højere end dinosaurknogler!« Vi grinte alle sammen, for det, han allerbedst kunne lide, var at kigge efter dinosaurknogler.

Vores dyrebare søn Ezequiel var 14 år sammen med os i det evangelium, der forenede os. Han var altid hurtig til at adlyde. Hans kærlighed oplyste vores hjem. Hans søstre og de hellige i skrifterne var hans rollemodeller. Han var altid fuld af liv og energi. Han gik

han blev kaldet af Herren til at tjene på en mission et andet sted. Ezequiels begravelse var noget helt specielt, så specielt, at mange følte sig tilskyndet til at undersøge Kirken. Jeg havde altid håbet på, at han ville tjene på en mission, og det gør han nu. Takket være frelsesplanen ved vi, hvor Ezequiel er nu, og hvem han er sammen med.

Vi har stadig fokus på vores familie og på Gud. Det er vores vidnesbyrd, at Gud lever og har en plan for vores liv. Vi må fortsætte i tro. Fraværet af en kær minder os om den guddommelige plan.

Nogle af de mest trøstende ord, vi har fundet, kommer fra profeten Joseph Smith. I vore hjerter føler vi sandheden af disse ord: »Herren tager mange væk, selv i den spæde alder, så de må slippe for menneskets misundelse og den nuværende verdens sorger og onder. De var for rene, for prægtige til at leve på jorden. Hvis vi betragter det i det rette lys, har vi derfor grund til at glæde os i stedet for at sørge, da de er udfriet fra det onde, og vi vil snart få dem igen« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 174).

Håbet om at se Ezequiel igen ved opstandelsens morgen giver sjælen mod og hjælper os til at udholde de mørke dage. ■

Forfatteren bor i Colombia.

Se en inspirerende video om virkningen af Frelserens forsoning i vores liv på easter.mormon.org

aldrig glip af sine seminarklasser. Han fyldte vores hjem med glæde. Han var ærbødig, når han omdelte nadveren. Men vores liv sammen forandrede sig, da Ezequiel blev kaldt hjem til vor himmelske Fader. Vi savner ham mere end ord kan beskrive.

En sjælden infektion tog ham fra os. Trods den dybe smerte ved at han forlod os, er vi sikre på, at vi igen skal være sammen med ham. Vi har det løfte, vi fik ved vores tempelbesøg. Det tomrum, der kom, da han gik bort, bliver fyldt med viden om, at

KIRKENYT

Se flere nyheder og mere om begivenheder i Kirken ved at besøge news.lds.org.

Nye områdeledere

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort ændringer i områdeledelserne, der træder i kraft den 1. august 2014. Alle medlemmer af områdepræsidentskaberne er medlemmer af De Halvfjerds' Første eller Andet Kvorum.

De Halvfjerds er kaldet ved åbenbaring til under ledelse af Det Første Præsidentskab at bistå De Tolv Apostles Kvorum i deres virke over hele verden.

»De Halvfjerds' historie går faktisk tilbage til Det Gamle Testamente,« sagde præsident Boyd K. Packer fra

De Tolv Apostles Kvorum.¹ Den første henvisning til De Halvfjeds står i 2 Mos 24:1, og de omtales senere i 4 Mos 11:16–17, 25, hvor de er samlet for at hjælpe Moses.

Mens Kristus virkede på jorden kaldte han tooghalvfjerds, instruerede dem ligesom de tolv apostle og sendte dem ud to og to, idet han forklarede, at de, der hørte deres røst, ville høre hans røst (se Matt 10:1, 16-17; Luk 10).

»Vi tror på den samme organisation, som fandtes i den oprindelige

kirke,« sagde præsident Packer. »Og det omfatter halvfjedsere« (se TA 1:6). I vor tids hastigt voksende kirke spiller De Halvfjerds en vigtig rolle ved at bistå De Tolv. »De Halvfjerds kan ved uddelegering gøre alt det, som De Tolv beder dem om,« sagde præsident Packer.² ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, i »The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy«, video, LDS.org.
2. Boyd K. Packer, i »The Twelve and the Seventy«.

De Halvfjerds' Præsidium

Ronald A. Rasband

Hjælper i alle områder

L. Whitney Clayton

**Utah Nord
Utah Salt Lake City
Utah Syd**

Donald L. Hallstrom

Nordamerika Nordøst

Richard J. Maynes

**Nordamerika Nordvest
Nordamerika Vest**

Craig C. Christensen

**Idaho
Det Centrale Nordamerika**

Ulisses Soares

Nordamerika Sydøst

Lynn G. Robbins

Nordamerika Sydvest

Sydøstafrika

Stanley G. Ellis

Førsterådgiver

Carl B. Cook

Præsident

Kevin S. Hamilton

Andenrådgiver

Vestafrika

Terence M. Vinson

Førsterådgiver

LeGrand R. Curtis jun.

Præsident

Edward Dube

Andenrådgiver

Asien

Randy D. Funk

Førsterådgiver

Gerrit W. Gong

Præsident

Chi Hong (Sam) Wong

Andenrådgiver

Nordasien

Koichi
Aoyagi
**Førsteråd-
giver**

Michael T.
Ringwood
Præsident

Scott D.
Whiting
**Andenråd-
giver**

Brasilien

Jairo
Mazzagardi
**Førsteråd-
giver**

Claudio R.M.
Costa
Præsident

Marcos A.
Aidukaitis
**Andenråd-
giver**

Caribien

Claudio D.
Zivic
**Førsteråd-
giver**

J. Devn
Cornish
Præsident

Hugo E.
Martinez
**Andenråd-
giver**

Mellemamerika

Adrián
Ochoa
**Førsteråd-
giver**

Kevin R.
Duncan
Præsident

Jose L.
Alonso
**Andenråd-
giver**

Europa

Patrick
Kearon
**Førsteråd-
giver**

José A.
Teixeira
Præsident

Timothy J.
Dyches
**Andenråd-
giver**

Østeuropa

Randall K.
Bennett
**Førsteråd-
giver**

Bruce D.
Porter
Præsident

Jörg
Klebingat
**Andenråd-
giver**

Mexico

Paul B.
Pieper
**Førsteråd-
giver**

Benjamín De
Hoyos
Præsident

Arnulfo
Valenzuela
**Andenråd-
giver**

Mellemøsten/Nordafrika

Bruce A.
Carlson

Larry S.
Kacher

**Administreret fra Kirkens
hovedsæde**

Stillehavet

O. Vincent
Haleck
**Førsteråd-
giver**

Kevin W.
Pearson
Præsident

S. Gifford
Nielsen
**Andenråd-
giver**

Filippinerne

Shayne M.
Bowen
**Førsteråd-
giver**

Ian S.
Ardern
Præsident

Larry J.
Echo Hawk
**Anden-
råd-giver**

Sydamerika Nordvest

W. Christopher
Waddell
**Førsteråd-
giver**

Juan A.
Uceda
Præsident

C. Scott
Grow
**Andenråd-
giver**

Sydamerika Syd

Jorge F.
Zeballos
**Førsteråd-
giver**

Walter F.
González
Præsident

Francisco J.
Viñas
**Andenråd-
giver**

Ældste Yoon
Hwan Choi
De Halvfjerds

Vær modig OG stærk

» **L**ederen for præsidentens garde har bekendtgjort, at der bliver holdt en stor fest, fordi vores præstation var så god!« råbte en af garderne.
Jeg burde have været glad, men lige så snart jeg fik nyheden, begyndte jeg at bede. Jeg vidste, at festen ville blive til en drukfest. Jeg var åndeligt stærk nok til ikke at drikke. Men jeg ønskede ikke, at de andre skulle få problemer på grund af mig.

Militærtjeneste er obligatorisk for alle unge mænd i Sydkorea, og så snart jeg kom hjem fra min mission, kom jeg i hæren. Jeg blev sat i præsidentens garde. De andre i garden vidste, at jeg aldrig ville røre alkohol, fordi jeg var medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Da festen blev bekendtgjort, begyndte de at blive nervøse, for de ville komme i vanskeligheder, hvis jeg ikke drak, når vores chef gav ordre til at drikke til festen.

Der var tradition for, at chefen ved festligheder stillede sig foran hver enkelt garder og fyldte garderens glas med spiritus. Garderen skulle så hæve glasset og sige: »Tak, hr.!« og drikke spiritussen med det samme.

Inden for militæret anses det for lydighedsnægtelse, når man ikke adlyder en overordnet. Det medfører ikke blot vanskeligheder for den enkelte, men for hele hans deling. I værste fald kan lydighedsnægtelse medføre fængselsstraf, og dette gjorde min deling nervøs.

Dagen for festen kom, og vi 10 gardere satte os rundt om bordet. Der stod et tomt glas foran os hver især. Jeg sad på den tredje plads. Vores chef kom ind og fyldte det første glas. Garderen hævede sit glas og sagde: »Tak, hr.!« Så drak han.

ILLUSTRATION: MICHAEL S. PARKER

Vores chef gik hen til den næste garder og gjorde det samme. Så blev det min tur. Jeg var klar til at holde visdomsordet, og jeg var blevet ved med at bede i hjerte for min delings skyld. Da min chef fyldte mit glas, sagde jeg med høj røst: »Tak, hr.!« Så skulle jeg til at beklage, at jeg ikke kunne drikke det.

Lige i det øjeblik trådte hans sekretær ind og sagde: »Undskyld, hr., der er et opkald til Dem.« Vores chef vendte sig mod ham og sagde: »Jeg har travlt.«

Jeg holdt stadig glasset, da sekretæren tilføjede: »Hr., det er præsidenten.« Vores chef svarede: »Jamen, godt så,« og så gik han med det samme.

Pludselig byttede gardereren før mig sit glas ud med mit og drak hurtig spiritussen. Kort efter vendte vores chef tilbage, så mit tomme glas og svarede: »Nå, du er allerede færdig!« Så gik han videre til den fjerde garde. Alle åndede lettede op.

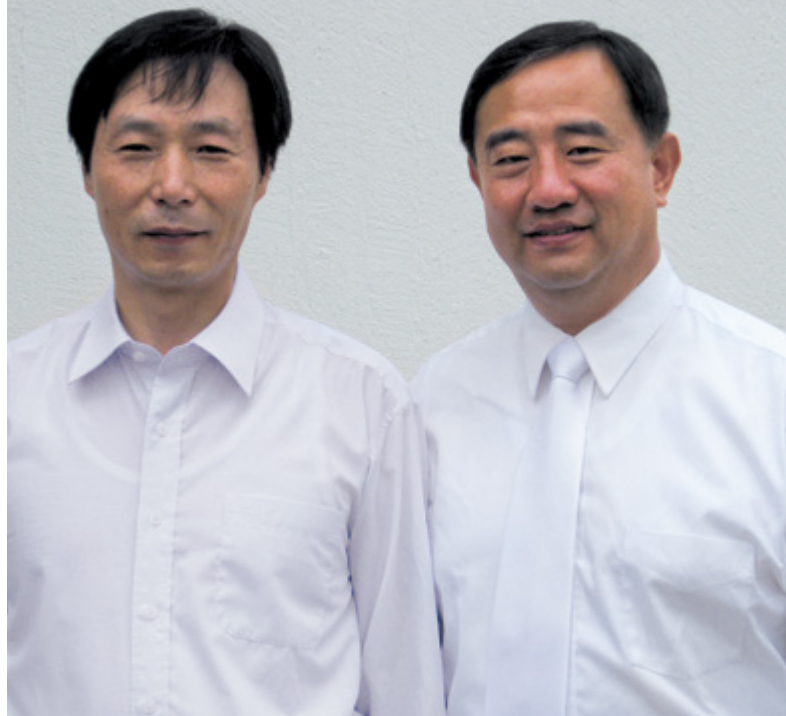
35 år senere, længe efter min tjeneste i militæret, fik jeg et opkald fra en grenspræsident i Sydkorea. Han spurgte, om jeg kunne huske en hr. Park fra min tid i militæret.

»Selvfølgelig kan jeg det,« svarede jeg. Jeg havde tjent med hr. Park, og han havde respekteret min tro og havde ofte beskyttet mig i vanskelige situationer.

Grenspræsidenten gav mig nummeret til hr. Park, og jeg ringede straks til ham. Mens vi talte sammen, fortalte hr. Park mig, at han under vores tid sammen i præsidentens garde havde set et lys stråle fra mig, og han havde følt, at han skulle hjælpe mig. I tiden efter, når han havde haft det svært, fortalte han, at han havde tænkt på mig.

Hr. Park fortalte mig, at han havde to sønner, som han ønskede skulle blive som mig. Han havde endda taget sine sønner med til en sidste dages hellig kirke. En af dem var blevet døbt, selv om hr. Park ikke selv var blevet det. Den søn var dog nu mindre aktiv. Hr. Park ønskede min hjælp og et råd.

En uge senere besøgte jeg hr. Park. Vi havde en dejlig stund, og jeg begyndte kort tid efter at mødes med hans søn og opmuntre ham til at vende tilbage til Kirken. Han

35 år efter at hr. Park havde set mig udøve min tro, mens vi begge tjente i militæret, døbte jeg ham.

tog ydmygt imod mit råd, blev aktiv og tog på fuldtidsmission. Gennem de breve, han sendte hjem under sin mission, motiverede han sin far og hjalp ham til at forberede sig på dåb. En sommerdag året efter vores første besøg, døbte jeg hr. Park.

Sikke et mirakel! Deres liv er blevet ændret på grund af den tro, der blev udvist af en ung mand 35 år tidligere.

Undgå fælder og snarer

I Det Gamle Testamente underviste Josva israelitterne om de fælder og snarer, som de ville møde, mens de levede i en ugudelig verden:

»Da skal I vide, at Herren jeres Gud ikke længere vil drive disse folk bort foran jer. De vil blive en fælde og en snare for jer, en pisk over ryggen og en torn i øjet på jer, indtil I er udryddet fra denne gode jord, som Herren jeres Gud gav jer« (Jos 23:13).

For mit vedkommende var de mulige vanskeligheder, jeg kunne have voldt min deling, en fælde, der kunne have fristet mig til at drikke alkohol. Jeg valgte dog det rette og var klar til at adlyde visdomsordet uanset konsekvenserne.

Af min oplevelse i militæret lærte jeg, at Herren velsigner og beskytter sine børn, hvis vi er »modig[e] og stærk[e]« (Jos 1:6). Han beskyttede fx israelitterne, da de krydsede

Jordanfloden. Men først udviste de præster, der bar pagtens ark, tro og mod ved at træde ned i den flod, der løb over sine bredder. Først da »standsede [Herren] vandet« og fik floden til at »stå som en vold« (se Jos 3:13-17).

For at være »modig[e] og stærk[e]«, må vi »holde fast ved Herren« (Jos 1:6; 23:8). Vi holder fast ved Herren, når vi studerer skriften personligt og som familie beder personlige bønner og familiebønner og holder familieaften. Vi holder også fast ved ham, når vi deltager i nadveren, højner vores kaldelse, kommer ofte i templet, adlyder befalingerne og omvender os, når vi begår fejl. Disse vaner lader Helligånden være med os og hjælper os til at se og undgå fælder og snarer.

»Det begynder, når vi er meget små, hvor de, der er ansvarlige for os, fastsætter retningslinjer og regler for at sikre vores sikkerhed,« har præsident Thomas S. Monson sagt. »Livet ville være langt enklere for os alle, hvis vi fuldt ud adlød sådanne regler ...

Lydighed er kendetegnet på profeter; det har givet dem styrke og kundskab i alle tidsaldre. Det er afgørende for os at forstå, at vi også er berettiget til denne kilde til styrke og kundskab. Den er let tilgængelig for os alle i dag, når vi adlyder Guds befalinger.«¹

Gå fremad i tro

Kort tid efter at præsident Boyd K. Packer, præsident for de Tolv Apostles Kvorum, var blevet kaldet som generalautoritet, gik han hen til ældste Harold B. Lee (1899-1973) for at søge vejledning. Præsident Packer mindedes:

»Han lyttede meget omhyggeligt til mit problem og foreslog, at jeg gik til præsident David O. McKay (1873-1970). Præsident McKay rådede mig i en bestemt retning. Jeg var meget villig til at være lydige, men jeg kunne ikke se nogen mulig måde, jeg kunne gøre det, han havde rådet mig til.

Jeg vendte tilbage til ældste Lee og fortalte ham, at jeg ikke kunne se nogen mulig måde, jeg kunne gøre det, jeg var blevet rådet til, på. Han svarede: »Problemet med dig er,

MOD TIL AT FORSVARE PRINCIPPER

»Vi støder alle på frygt, udsættes for latterliggørelse og møder modstand. Lad os – allesammen – have modet til at gå imod den gængse opfattelse, modet til at forsvare vore principper.

Det er mod og ikke kompromis, der nyder Guds billigelse. Mod bliver en levende og indbydende dyd, når den ikke alene tolkes som villighed til tappert at gå i døden, men også som viljen til at leve anstændigt.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vær modig og stærk«, *Liahona*, maj 2014, s. 69.

at du ønsker at se slutningen fra begyndelsen. Jeg svarede, at jeg gerne ville kunne se mindst et skridt eller to ud i fremtiden. Så kom mit livs lektie: »Du må lære at vandre ud til kanten af lyset og derpå tage nogle få skridt ud i mørket, så vil lyset komme og vise dig vejen, du skal gå.«²

Som børn af vor himmelske Fader ønsker vi sommetider at forstå detaljerne i de ting, som vi må acceptere eller opnå i tro. Vi behøver dog ikke forstå alle ting. Vi må blot tage et skridt fremad, som Herren har bedt os gøre, og som israelitternes præster gjorde, da de trådte ned i Jordanfloden, der gik over sine bredder. Selv om vi ikke kan se eller forstå alle ting, vil Herren hjælpe os til at gå på tør grund, hvis vi er »modig[e] og stærk[e]«.

Vi vil have styrken til at stå stærke, når vi efterlever hans ord – søger og følger hans vejledning i skrifterne og fra hans tjenere. Ja, vi lever i »fjendeland«,³ men fjenden kan ikke besejre Herren, vor Frelser, som blev sendt for at hjælpe os og frelse os.

Jeg ved, at vi kan være Jesu Kristi sande disciple ved at »[stå] lydigt og fast ved vor Guds lærdomme.«⁴ Når vi udøver mod til at gøre dette, står vi på hellige steder, uanset hvor vi er. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Lydighed medfører velsignelser«, *Liahona*, maj 2013, s. 89, 90.
2. Boyd K. Packer, »The Edge of the Light«, *BYU Today*, mar. 1991, s. 22-23; se også *Det Gamle Testamente: Seniorklassens læreverhæfte*, 1997, s. 83-84.
3. Boyd K. Packer, »Råd til de unge«, *Liahona*, nov. 2011, s. 16.
4. Robert D. Hales, »Stå fast på hellige steder«, *Liahona*, maj 2013, s. 51.

Tonga

ET
GUDHENGIVENT LAND

Harvalene K. Sekona

Rektor på Liahona Middle School i Tonga

Mindre end et årti efter at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret i New York, konverterede et ørige, der lå tusinder af kilometer væk i Stillehavet, til kristendommen. I 1839 hengav kong George Tupou 1. af Tonga sit land, sit folk og kommende generationer til Guds beskyttelse. Kongens erklæring »Gud og Tonga er min arv« blev hele Tongas motto. Religion spiller stadig en stor rolle i Tonga på grund af denne arv. Den dag i dag anser enhver tonganer sabbatten for at være en dag til tilbedelse.

De første missionærer

Mens ældste Brigham Smoot og Alva Butler var på mission i Samoa, blev de sendt til Tongaøerne for at forkynde det gengivne evangelium. Da de ankom i 1891, var de i audiens hos kong George Tupou 1., der gav dem tilladelse til at forkynde Jesu Kristi evangelium. Med lovende udsigter blev flere missionærer kaldet til øerne og blev ivrigt engageret i udbredelsen af evangeliet. Desværre var Kirkens vækst ikke så stor på Tonga, som den var på de andre polynesiske øer Tahiti, Hawaii, New Zealand og Samoa. I 1897 blev missionærerne befalet

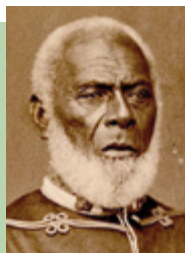
I 1891 mødtes ældsterne Brigham Smoot og Alva Butler med kong George Tupou 1. og fik tilladelse til at forkynde evangeliet blandt hans folk.

En kristen civilisation opbygges

I takt med at evangeliet blev udbredt på øerne, blev der grundlagt flere af Kirkens skoler. I 1947 lejede Kirken et stort stykke jord og begyndte at bygge en ny skole, Liahona College, der i dag kendes som Liahona High School.

Den blev indviet i 1953 af ældste LeGrand Richards (1886-1983) fra De Tolv Apostles Kvorum. I indvielsen blev der sagt, at skolen ville blive et »vejledende lys« for alle, der kom for at gå der, og den ville forberede unge mennesker til at blive ledere og have en positiv indflydelse på andre. Dronning Salote Tupou 3. var også til stede ved indvielsen. Hun havde godkendt skolen som et redskab til at opbygge

► 1839: Kong George Tupou 1. gør Tonga kristent.

1891: De første sidste dages hellige missionærer sendes til Tonga.

1892: Den første konvertit, Alipate, bliver døbt og bekræftet.

1897: Missionen lukkes, og missionærerne tager tilbage til Samoa.

◄ 1907: Missioneringen genoptages; Kirken åbner en skole i Neiafu.

at vende tilbage til Samoa, og de få nyomvendte på Tonga blev for en tid efterladt uden kirkelig ledelse.

Et folk, der ikke er glemt

»Ved I ikke, at jeg, Herren jeres Gud ... husker dem, som er på øerne i havet?« (2 Ne 29: 7).

Herren glemte ikke de hellige i øriget Tonga. I 1907 kom ældsterne Heber J. McKay og W.O. Facer til Neiafu på Vava'u, hvor de oprettede en gren og en lille skole. Ikke længe efter begyndte missioneringen at få vind i sejlene, og Kirkens skoler blev grundlagt rundt om på alle øerne i løbet af de næste få år.

Som i andre dele af verden mødte Kirken i Tonga også modstand. Men denne gang var evangeliet kommet for at blive. Efterhånden som missioneringen blomstrede, blev kirkeledere kaldet blandt de lokale medlemmer, så da udlændingene blev evakueret, som det skete under 2. verdenskrig, oplevede Kirken fortsat fremgang.

en »kristen civilisation«, der forener mennesker fra alle samfundslag. Siden skolens grundlæggelse har tusinder af Liahona High School-dimitterende tjent som missionærer, kirkeledere og prominente samfundsledere.

I dag er der to kirkesponsorerede high school på Tonga: Liahona High School på hovedøen Tongatapu og Saineha High School, der ligger på øen Vava'u. Der er også fem kirkesponsorerede folkeskoler: Tre på Tongatapu, en på 'Eua og en på Ha'apai.

En profeti blev opfyldt

Da præsident David O. McKay (1873-1970) og hans hustru Emma Ray besøgte Tonga i 1955, gav de hellige dem en kongelig behandling. Det var første gang, at Kirkens præsident besøgte øerne. Under deres korte besøg på Tongatapu og Vava'u afholdt de møder med medlemmerne og mærkede deres kærlighed og hengivenhed, mens tonganere optrådte med musik og dans og holdt taler og arrangerede

festmåltider. Under præsident McKays besøg hos medlemmerne på Vava'u blev han inspireret til at afsløre, at han havde set et syn med »et tempel på en af disse øer, hvor Kirkens medlemmer kan komme og modtage velsignelserne ved Guds tempel«. Et medlem nedfældede tonganernes reaktion: »Hele forsamlingen brød ud i tårer.«¹

Næsten 30 år senere i august 1983 blev templet i Nuku'alofa i Tonga indviet af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), der på det tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab. Jeg kan som teenager huske, hvordan sidste dages hellige fra de fjernere øer og tonganere i udlandet kom til denne lykkelige begivenhed. Jeg var så privilegeret

Det var vores mål at få så mange unge som muligt fra stavene i Tongatapu involveret og få lavet en præsentation, der ville forberede de hellige åndeligt til tempelindvielsen den følgende dag. Begivenheden skulle transmitteres direkte til de fjernere øer såvel som til tonganske stave rundt om i verden, så det var en stor opgave.

Titlen på præsentationen var »En varig skat«. Den bestod af kulturelle danse fra Tonga, Hawaii, Tahiti, New Zealand, Fiji og Samoa. Præsentationen handlede om et ægtepar, der havde mistet deres lille barn, og som søgte på de mange polynesiske øer efter en skat, der kunne mildne deres tab. Selv om de fandt skatte på hver ø, kunne ingen af dem

1916: Den tonganske mission organiseres.

1922: En udelukkelseslov forbyder udenlandske missionærer at komme på Tonga.

◀ 1924: Udelukkelsesloven ophæves takket være en indsats fra lokale medlemmer og missionspræsident M. Vernon Coombs.

1926: Kirken åbner en skole, der kaldes Makeke, der betyder »vågn op og stå op«.

◀ 1946: Mormons Bog bliver udgivet på tonga.

at kunne tage del i en af indvielsessionerne og være en del af koret. Jeg kan huske den varme følelse, jeg havde, da jeg hørte præsident Hinckley tale. Da vidste jeg, at han var kaldet af Gud. Da vi sang Hosianna-hymnen, forstod jeg også, hvor højt Herren elsker sine børn.

Frelseren har altid husket folket på øerne i havet, og den dag blev præsident McKays profeti opfyldt.

Genindvielse af Herrens hus

På grund af det stigende antal medlemmer på Tonga blev templet lukket i cirka to år på grund af renovering. Blandt andet blev værelserne gjort større, der blev tilføjet et beseglingsværelse, og væggene og lofterne blev pyntet med polynesiske motiver.

I begyndelsen af 2007 blev min mand og jeg kaldet til at stå for den kulturelle festlighed ved genindvielsen af templet. Festligheden skulle holdes den 3. november, dagen før genindvielsessionerne.

Som ung apostel besøgte præsident Thomas S. Monson (midten) Tonga i 1965. Han blev ledsaget af missionspræsidenten, Patrick Dalton, og dennes hustru, Lela.

dulme deres smerte. Da de vendte tilbage til Tonga, blev de præsenteret for evangeliet af missionærer og lærte om »den varige skat« – evige familier og velsignelsen ved en dag at blive genforenet med deres barn.

Under ugen for genindvielsen regnede det kraftigt. På vores generalprøve den 2. november var det overskyet. Jeg bad de unge om at tage hjem og bede om godt vejr, så de kunne optræde for Tonga og for dem, der ville se med via satellit, og især profeten. Den nat styrtregnede det, og den

skat, og at templer opføres for at sådanne velsignelser kan ske fyldest.

Et gudhengivent folk

I dag vokser Kirken stadig på Tonga, og lederstillinger indehaves af lokale medlemmer. Kirkebygninger findes overalt på øerne, og det stigende antal af missionærer fremskynder værket. Kirkens skoler er etableret og forbereder fortsat tapre missionærer, fremtidige ledere og værdige mødre og fædre.

De hellige skal ikke længere tage den

► 1953: Ældste LeGrand Richards indvier Liahona High School; den bliver en af Tongas største og mest fremgangsrige skoler.

► 1955: Præsident David O. McKay besøger Tonga.

1960: Lære og Pagter og Den Kostelige Perle bliver oversat til tonga.

1968: Tongas første stav, Nuku'alofa Stav, oprettes.

næste morgen tegnede det ikke til at blive godt vejr.

Lørdag aften samledes 3.000 unge mennesker på Teufaiva Stadion for at høre ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, der var blevet bedt om at genindvie templet på grund af præsident Hinckleys skrøbelige helbred. Jeg vil aldrig glemme den optræden. Alt gik som det skulle. Vejret var perfekt, lydanlægget, der tidligere havde svigtet, virkede strålende, og de unge mænd og kvinder dansede det bedste, de havde lært.

Vi havde oplevet et mirakel. Vor himmelske Fader havde hørt sine børns bønner og havde holdt regnen på afstand. Samtidig var vi i stand til at slå tonen an for tempelindvielsen den følgende dag ved at minde medlemmerne om, at evige familier er den varige

Missionærer hjælper med at laste nødhjælp, der blev sendt fra Tongatapu til Ha'apai, efter at en cyklon ramte Tongas nordlige øer i januar måned.

lange bådture over til hovedøen for at tage del i general-konferencen. I stedet har teknologien gjort det muligt for medlemmerne at blive indenfor staven og se generalkonferencen og områdekonferencer, der transmitteres fra New Zealand.

Trods alle de forandringer, der har fundet sted på Tongas kyster, bevarer de hellige deres arv af tro. Det er et folk, der hengav sig til Gud for 175 år siden. Det er et folk, der fortsat den dag i dag vier deres liv og alt, hvad de ejer, til Herren. ■

NOTE

1. R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific*, 1986, s. 472.

KIRKENS VÆKST PÅ TONGA *

15	517	1.185	2.975	15.842	35.227	46.623	61.470	Templer: 1
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013	Stave: 19
								Distrikter: 2
								Missioner: 1

* Fra januar 2014

◀ 1976: Præsident Spencer W. Kimball besøger Tonga og taler til 10.600 medlemmer til en områdekonference i Nuku'alofa.

▶ 1983: Templet i Nuku'alofa indvies.

1991: 3.000 unge sidste dages hellige optræder for kong Taufa'ahau Topou 4. ved Kirkens 100-års jubilæum.

1997: Præsident Gordon B. Hinckley besøger Nuku'alofa, taler til 11.400 mennesker og mødes med kongen.

2007: Templet i Nuku'alofa genindvies.

FÆDRENES TRO

Lige siden de første sidste dages hellige missionærer ankom, er der sket mange mirakler i Herrens værk i Tonga. Et sådant mirakel fandt sted den 13. juni 2010, da Lord Fulivai og hans familie blev døbt. Lord Fulivai er den første adelsmand på Tonga, der har tilsluttet sig Kirken. Han er tipoldebarn til 'Iki Fulivai, en adelsmand fra Vava'u, der inviterede de sidste dages hellige missionærer til at vende tilbage til Tonga i 1907.

Lord Fulivai blev døbt sammen med sin hustru Lady Helen og deres to ældste børn; den yngste var endnu ikke fyldt otte. Ved denne historiske begivenhed var præsidenterne for templet, missionen og stavene til

stede, tillige med prominente samfundsledere, andre adelige og familiemedlemmer.

Et år senere, den 16. juni 2011, blev familien Fulivai beseglet for tid og evighed i templet i Nuku'alofa i Tonga.

Jeg havde det privilegium at tale med familien Fulivai for nylig. Da jeg bad dem pege på den største velsignelse ved at tilslutte sig Kirken, svarede Lady Fulivai uden tøven, at det er de evige velsignelser for familierne. Lord Fulivai udtalte, at evangeliet gav ham svar på spørgsmål, han havde haft hele livet. Han tror på, at evangeliet er døren, der leder ind til, at hans efterkommere kan tage del i Guds største velsignelser.

Derfor forkynder vi evangeliet

Som sidste dages hellige har vi hver især et formål med missionering – nemlig at indbyde andre til at komme til Kristus.

I det første kapitel i *Forkynd mit evangelium* stilles der et spørgsmål, der henviser sig til alle medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige: »Hvad er mit mål som missionær?«

Svaret, der opsummeres i én sætning, lyder som følger: »[Indbyd] andre til at komme til Kristus ved at hjælpe dem til at modtage det gengivne evangelium ved tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven og at holde ud til enden.«¹

Medlemmer som missionærer

Vi bliver alle bedt om at være missionærer. Og for at være effektive i at forkynde Jesu Kristi evangelium, må vi have dette mål for øje, føle det i vores hjerte, acceptere det i vores sjæl og handle efter det. Når vi gør det, vil det både inspirere og vejlede os i at forkynde evangeliet. Vi må skelne klart mellem formålet med at forkynde evangeliet og den måde, hvorpå dette mål opnås.

Det er ikke vores mål at tage del i diskussioner om evangeliet eller tale til alle og enhver om Kirken eller blot sætte mål og planlægge. Disse ting er vigtige. Men de er midler til at nå målet, og målet er at bringe mennesker til Kristus.

VÆR REDE TIL AT FORKYNDE

»Jeres eksemplariske livsførelse [vil] tiltrække jeres venners og naboers interesse. Vær klar til at svare dem, som spørger jer, hvorfor I lever, som I gør. Vær rede til at give en grund til det håb og den glæde, de ser hos jer (se 1 Pet 3:15). Når sådanne spørgsmål kommer, kan I eventuelt svare ved at sige: »Lad os spørge missionærerne! De kan hjælpe os!«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Hop med på bølgen«, *Liahona*, maj 2013, s. 45.

Centreret om formålet med missionering

Se disse eksempler på, hvad der sker, når vore anstrengelser for at forkynde evangeliet er centreret om formålet med missionering:

1. Vi vil undervise mennesker på en måde, der hjælper dem til virkelig at forstå evangeliet samt hvorfor og hvordan de bør omvende sig. Vi vil lytte til og svare på det, som ligger undersøgeren på sinde og på hjerte.
2. Vi vil søge og lytte til Helligånden for at kunne vide, hvem der føler Ånden, mens vi taler.
3. Planlægning – som familie, i menighedsråd og med fuldtidsmissionærer – vil blive et redskab, der kan sikre, at de ting, der skal til for at kunne frembringe konvertering og dåb, bliver klarlagt, husket og fulgt op på for hver enkelt undersøger.
4. Vi vil fryde os over muligheden for at tage for os af Guds ord, for vores studium vil have et formål. Vi vil søge svarene på vore undersøgeres inderligste spørgsmål, såvel som vore egne.
5. Vi vil invitere mennesker med til Kirkens møder. Ikke kun fordi vi mener, at det er det, vi bør gøre, men også fordi vi forstår, at deltagelse i Kirken er af afgørende betydning for, at undersøgeren kan udvikle et stærkt ønske om dåb, og for at danne et fundament til at kunne holde ud til enden i evangeliets pagt. Med det ultimative mål for øje kan bliver invitationen til at komme i kirke vigtigere, forklaringen på betydningen af at holde sabbatten hellig og det, man kan forvente sig til sidste dages hellige kirkemøder bliver en anden. Den Ånd,

der ledsager vore ord, vil også have en overbevisende kraft, der ellers ikke ville være til stede.

Tag formålet til jer og forstå

Spring endelig ikke over kapitel 1 i *Forkynd mit evangelium* og dets spørgsmål: »Hvad er mit mål som missionær?« Tager I formålet med at bringe mennesker til Kristus gennem det gengivne evangeliums principper og ordinancer til jer, vil I forstå, at forkyndelsen af evangeliet ikke er et program; det er en sag, det er Faderens, Sønnens og Helligåndens sag. Tager I formålet med at invitere mennesker til at komme til Kristus til jer, vil I forstå, at verden kun har adgang til det nådefulde sonoffer og frelse gennem Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I vil forstå, hvad forkyndelsen af evangeliet går ud på, og jeres tanker og handlinger vil dreje sig om jeres Faders ærinde. I vil vide, at fuldtidsmissionærerne underviser på samme måde som Mosijas sønner, nemlig med »magt og myndighed fra Gud« (Alma 17:3). I vil invitere dem til at undervise dem om evangeliet, som I allerede har givet invitationen til at »kom[me] og se!« (Joh 1:39).

Vores invitation – kom til Kristus

Jeg synes, at formålet med missioneringen indfanger Guds majestætiske gerning og herlighed (se Moses 1:39). Findes der et mere storslået værk end at bringe Guds børn til den højeste frelse gennem deres Forløser og Herren Jesu Kristi nåde? Husk, at vores formål med missioneringen ikke kun er for at advare andre, men også frelse dem. Ikke blot at undervise, men også at døbe, ikke blot bringe andre til Kristus, men også gøre dem standhaftige i Kristus indtil enden.

Vores invitation til verden er at komme til Kristus. Kom til Kristus er en forkortelse, en måde at beskrive frelsesplanen på med tre ord. Det betyder at opnå frugterne ved hans forsoning og opstandelse – i sidste ende det evige liv. Evtigt liv afhænger af udøvelsen af vores handlefrihed, men det er kun muligt gennem Jesu Kristi nåde. At komme til ham betyder at gøre det, der kræves for at gribe fat i den nåde – den tilgivende, helliggørende, forvandlende og forløsende kraft i hans uendelige sonoffer.

Disse gode tidender, evangeliet, bliver bedst beskrevet af Jesus Kristus selv i Mormons Bog:

»Se, jeg har givet jer mit evangelium, og dette er det evangelium, som jeg har givet jer – at jeg kom til verden for at gøre min Faders vilje, fordi min Fader sendte mig.

Og min Fader sendte mig, så jeg kunne blive løftet op på korset, så jeg, efter at jeg var blevet løftet op på korset, kunne drage alle mennesker til mig, for at mennesker, ligesom jeg var blevet løftet op ved mennesker, skulle blive løftet op ved Faderen for at stå foran mig for at blive dømt efter deres gerninger, om de er gode, eller om de er onde –

og af denne årsag er jeg blevet løftet op; derfor vil jeg i overensstemmelse med Faderens magt drage alle mennesker til mig, så de kan blive dømt efter deres gerninger« (3 Ne 27:13-15).

Gode tidender

Derved er grundlaget for evangeliet eller de gode tidender, at vi har en Fader i himlen, som på grund af sin kærlighed til os sendte sin enbårne Søn for at forløse os fra synd og død. Sønnen ofrede sit liv med det formål i fuldkommen lydighed mod sin Fader, som han gav æren. Han købte os med sit blod, og vi står til ansvar over for ham med vores liv (se 1 Kor 6:19-20). Han er nu vores dommer. Han er personificeringen af retfærdighed.

Evangeliets glædelige budskab er desuden, at Jesus også gennem sit sonoffer er personificeringen af barmhjertighed. Hans barmhjertighed, fortjeneste og nåde er tilstrækkelig til at tilgive og rense os, så vi på dommens dag kan stå

hellige og rene for ham (se 2 Ne 2:8; Moro 10:32-33).

Om formålet med missioneringen forklares det i *Forkynd mit evangelium*, hvad der må gøres for at dette finder sted. Der står, at tilgivelse og renselse kræver »tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven og at holde ud til enden.«²

Videre i 3 Nefi 27 slutter Frelseren sin erklæring om det, der udgør hans evangelium:

»Og det skal ske, at den, der omvender sig og bliver døbt i mit navn, skal blive fyldt [med Helligånden]; og hvis han holder ud til enden, se, da vil jeg holde ham skyldfri over for min Fader på den dag, da jeg skal stå frem for at dømme verden ...

Og intet urent kan komme ind i hans rige; derfor går intet ind til hans hvile, undtagen de, der har vasket deres klæder i mit blod på grund af deres tro og omvendelse fra alle deres synder og deres trofasthed til enden.

Se, dette er befalingen: Omvend jer, alle I jordens ender, og kom til mig, og bliv døbt i mit navn, så I må blive helliggjort ved modtagelsen af Helligånden, så I må stå uplettede for mig på den yderste dag.

Sandelig, sandelig siger jeg til jer, dette er mit evangelium« (3 Ne 27:16, 19-21).

Tro og forpligtelse

Når vi bærer vidnesbyrd med Helligåndens kraft om evangeliet, vil de, der er villige til at lytte, modtage et tilstrækkeligt vidnesbyrd til at begynde at fatte tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Den tro vil give dem viljen til at omvende sig. Medlemmer og missionærer kan også undervise dem ved Ånden om de forandringer, de må foretage, og invitere og forpligte dem til at handle. Den ultimative forpligtelse, som vi inviterer undersøgeren til at acceptere og handle på, er dåben i vand. Denne dåb efterfølges af eller fuldendes ved modtagelsen af Helligånden, som bringer syndsforladelse såvel som helliggørelse (se 2 Ne 31:17).

Denne tilstand af at stå retfærdiggjort og uplettet for Herren kan bevares livet igennem, hvis man fortsat lever i tro, omvender sig som nødvendigt og fornyer de løfter, man indgik ved dåben. Det er det, vi kalder at holde ud til enden. De, der holder ud til enden, vil ikke frygte at blive dømt i henhold til deres gerninger, for det vil være gerninger bestående af tro og omvendelse og dåb ved vand og Ånd.

TAG DEL I ARBEJDET MED FRELSE

Lær, hvordan I personligt kan hjælpe til med konvertering, fastholdelse og aktivering på hasteningthework.lds.org.

I kan finde mere information om glæden ved at forkynde evangeliet på lds.org/topics/missionary-work/change, og I kan lære, hvordan man forkynder evangeliet på nettet på lds.org/church/share.

Først de første principper

Forkynd mit evangelium indeholder følgende dybsindige erklæring fra Hyrum Smith: »Undervis i evangeliets første principper – undervis dem igen og igen; du vil opdage nye begreber, og yderligere lys vedrørende dem bliver åbenbaret for dig. Du kan uddybe dem, så du mere tydeligt kan forstå dem. Du bliver så i stand til at viderebringe dem tydeligere til dem [du] underviser.«³

I denne udtalelse forklarer patriarken Hyrum Smith, at disse første principper, der er evangeliets hjerte, ikke til fulde forstås i første forsøg. Med tiden vil der komme yderligere lys og dybde gennem flere oplevelser med åbenbaring.

Når medlemmer bærer deres vidnesbyrd og beder fuldtidsmissionærer om at støtte dem ved at undervise om evangeliet, så husk, at en voksende forståelse af evangeliet ikke kun kommer af studium, men også ved at vi tager del i forkyndelsen af evangeliet. Hvis vi studerer, forbereder os og forkynder evangeliets principper ved Ånden, vil vi kunne formidle dem, så de »mere tydeligt kan forstå[s]«, og Ånden vil vejlede og bære vidnesbyrd for alle dem, der tager del i det – både medlemmer, missionærer og undersøgere.

Årsagen, midlet og fremgangsmåden

Årsagen, midlet og fremgangsmåden til missioneringen bliver proklameret på en mere betagende måde i Mormons Bog end noget andet sted. Den er fyldt med eksempler på dem, der forstod og arbejdede for at opfylde formålet med missioneringen. Den indeholder de tydeligste forklaringer på de grundlæggende læresætninger, som vi bør undervise om. Den rummer en omvendelsens ånd og et vidne om sandheden af disse selv samme læresætninger. Den vil virke til omvendelse for enhver, der læser den og beder om den af et oprigtigt hjerte og med oprigtig hensigt (se Moro 10:3-5).

Mormons Bog fastslår Jesu Kristi sande rolle som Guds Søn og den hellige Messias. Den vækker tro på ham. Den bringer mennesker til Kristus. Vi står i evig gæld til dens

skribenter og til profeten Joseph Smith, der oversatte den ved Guds gave og kraft.

Jeg vidner om, at så sandt som Herren lever, er Mormons Bog sand. Dens vidnesbyrd om Jesus Kristus er sandt. Dens oversætter Joseph Smith er genoprettelsens store profet. Lær af Mormons Bog, studér den, undervis ud fra den, nær en kærlighed til den og handl ifølge den. Da vil I lære årsagen til, at vi forkynder evangeliet, og at det er vores privilegium og pligt at indbyde og hjælpe andre til at komme til Kristus. ■

Fra en tale holdt ved et seminar for nye missionspræsidenter på missionærskolen i Provo i Utah, den 22. juni 2008.

NOTER

1. *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 1.
2. *Forkynd mit evangelium*, s. 1.
3. *Forkynd mit evangelium*, s. 6.

ARBEJD SAMMEN

Medlemmer og missionærer kan se sig selv som en del af arbejdet med frelse, når de med glæde efterlever evangeliet, og når de indbyder andre til at deltage i aktiviteter, kirkemøder og andet.

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Vi er alle i samme båd. Med andre medlemmer i vore menigheder og med missionærerne planlægger vi, beder og hjælper hinanden. Hav fuldtidsmissionærerne i jeres tanker og bønner. Betro jeres familie og venner til dem. Herren har tillid til dem og har kaldet dem til at undervise og velsigne dem, der søger ham« (»Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 79).

ET KRONOLOGISK OVERBLIK

2. del af 2 Fra Jesus Kristus til tusindårsriget

(1. del blev udgivet i februar 2014)

GUDS EVIGTVARENDE

PAGT

Abrahams pagt er i realiteten den nye og evige pagt, som den blev givet til Abraham og hans efterkommere. Pagten var ny for Abraham, fordi han modtog den som en del af en ny uddeling af evangeliet, men den er evigtvarende, fordi den omfatter alle Guds børn i alle evangeliets uddelinger, begyndende med Adam.

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret, hvad denne pagt indebærer: »Den nye og evigtvarende pagt er Jesu Kristi evangelium. Evangeliets lærdomme og befalinger udgør med andre ord indholdet af en evigtvarende pagt mellem Gud og et menneske, som på ny gengives i hver uddeling« (»Styrken i pagter«, *Liahona*, maj 2009, s. 20).

Denne tidslinje giver et overblik over Guds evigtvarende pagt, som den blev fornyet på Jesu tid og igen i vores egen. Den viser, hvorledes Herren har opfyldt og fortsat opfylder sine pagter, som han har indgået med os, deriblandt de løfter som han gav Abraham.

51 Jesus Kristus blev født i Betlehem i Kana'ans land. Ved sin forsoning og mission opfyldte han mange af de løfter, som var givet til Abraham og tidligere profeter.
Luk 1:68-75; 2:4-7

52 PROFETI
I de sidste dage og i løbet af tusindårsriget vil Herren opfylde alle de løfter, som han gav Israels hus.
JSO, Luk 3:4-11
(i Guide til Skrifterne)

53 PROFETI
De jødiske ledere forkastede Messias. Han blev korsfæstet og opstod fra de døde på den tredje dag. Han vil senere vende tilbage til jorden i magt og herlighed.
Luk 9:22, 26-27

UDELING:

Den østlige halvkugle

TIDERNES MIDTE

Den vestlige halvkugle

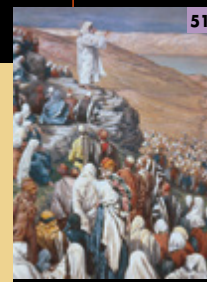
* 1 e.Kr.

30

51

52

53

JUDAS STAMME

JOSEFS STAMME

(Josefs efterkommere indbefatter nefitterne og lamanitterne)

ISRAELS TI TABTE STAMMER

61 PROFETI
Fremkomsten af Mormons Bog vil være et tegn på, at Gud er påbegyndt opfyldelsen af de pagter, som han har indgået med sit folk.
3 Ne 21:1-7; 29:1-4

62 PROFETI
Jesus Kristus vil oprette sin pagt blandt alle dem, som modtager evangeliet.
3 Ne 21:20-25

63 Apostlen Peter fik åbenbaret, at ikkejødere kan modtage evangeliets ordnancer og velsignelser. Se profeti 62.
ApG 10; Gal 3:26-29

ILLUSTRATION AF OLIVENTRÆETS GREN: LAURENT REMAULT/HEMERA/THINKSTOCK

54 Moses og profeten Elias overgav præstedømmets nøgler til Peter, Jakob og Johannes.

Matt 17:1-8; Guide til Skrifterne, »Forklarelse«;
scriptures.lds.org

55 PROFETI
Byen Jerusalem skal ødelægges og dets indbyggere slås ihjel og spredes.

JS-M 1:4-20

56 PROFETI
Verden vil slå apostlene ihjel, og der vil komme et frafald. Gud vil genoprette alt i de sidste dage

Matt 17:11; Joh 15:18, 16:3

57 Guds Søn led og døde for verdens synder og genopstod fra de døde. Se profeti 41 og 53.

Mark 14:32-65; 15:1-38; 16:6-14

58 Apostlene blev befalet at prædike Jesu Kristi evangelium til alle nationer.

Matt 28:16-20

59 Jesus Kristus viste sig efter sin opstandelse for »andre stammer af Israels hus, som Faderen har ført ud af landet.«

3 Ne 15:15; 16:1-3

60 PROFETI
Gud vil indsamle sit folk fra de fire verdenshjørner og opfylde sine løfter.

3 Ne 16:5; 20:10-13; 21:26-29

Jesus Kristus– De Tolv Apostle

Jesus Kristus – De Tolv Disciple

35

100

500 **DET STORE FRAFALD**

54 55 56

57 58 59 60 62
61

63 64 65 67 69
66 68

70

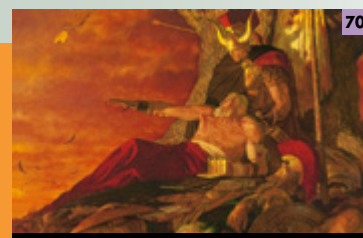
PROFETI ZENOS' ALLEGORI

(MELLEM 400 F.KR.- 100 E.KR.)

Og det skete, at vingårdens Herre og også tjeneren gik ned i vingården og så, at træerne havde frembragt megen frugt. Rødderne fra det forædlede oliventræ fik de vilde olivengrene til at bære god frugt. Grenene fra det forædlede oliventræ – fordelt i hele vingården – bar frugt, selv på det ringeste sted af al jorden. En gren, som var plantet i et godt stykke jord, frembragte både forædlet og vild frugt (se Jakob 5:15-28).

ZENOS' ALLEGORI (MELLEM 100-1400 E.KR.)

Efter vingårdens Herre og hans tjener passede alle vingårdens træer, fandt de, at de bar megen frugt, men der var intet af den, der var god. Det forædlede oliventræ bar dårlig frugt, fordi de vilde grene var blevet stærkere end dets rødder. Frugterne fra det forædlede oliventræs grene var alle fordærvede. Selv grenen, som bar god og dårlig frugt, var død. Vingårdens Herre græd og spurgte: »Hvem er det, der har fordærvet min vingård?« Tjeneren sagde: »Er det ikke højden af træerne i din vingård?« Vingårdens Herre besluttede at gøre et sidste forsøg på at redde sin vingård (se Jakob 5:29-51).

64 Jæderne i Jerusalem blev slået ihjel og spredt af romerne. Se profeti 55.

Guide til Skrifterne, »Jerusalem«;
scriptures.lds.org/da.

65 PROFETI
Ved englebetjening vil Jesu Kristi evangelium blive gengivet i de sidste dage.

Åb 14:6-7

66 PROFETI
Herren vil indsamle sine hellige ved en storslået missioneringsindsats i de sidste dage.

Åb 14:14-16

67 PROFETI
Satan skal være bundet i tusind år, og Kristus vil regere på jorden.

Åb 20:1-6

68 PROFETI
En ny himmel og en ny jord vil blive skabt, og Det Ny Jerusalem vil komme ned fra himlen.

Åb 21:1-10, 22-27

69 De oprindelige apostle blev afvist og dræbt. Evangeliets ordnaner blev tabt. Se profeti 56.

2 Thess 2:3; Åb 12:1-6

70 Lehis efterkommere blev ugudelige og afviste evangeliet.

Morm 8:1-10; Moro 1

71 Vor himmelske Fader og Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith, og forberedte gengivelsen af den nye og evige pagt. Se profeti 33.

JS-H 1:14-20;
L&P 1:17-23

72 Englen Moroni åbenbarede sig for Joseph Smith. Mormons Bog blev senere oversat og udgivet. Se profeti 33 og 61.

JS-H 1:27-54

73 Johannes Døber og Peter, Jakob og Johannes åbenbarede sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery og gengav Guds præstedømme til jorden. Se profeti 65.

JS-H 1:68-73

74 Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret i Fayette i New York i USA. Se profeti 42 og 62.

L&P 20-21

75 PROFETI

Herrens tjenere fra alle uddelinger vil sammen modtage nadveren.

L&P 27:5-14

76 PROFETI

Herren Jesus Kristus vil være på jorden i tusindårsriget. Se også profeti 44.

L&P 29:10-11

77 PROFETI

Satan vil blive løst igen og skal regere en kort tid, hvorefter jordens ende vil komme.

L&P 43:29-33

**UDELING:
TIDERNES FYLDE**

Profeten Joseph Smith

1830

1900

2000

71

72

73

74

75

77

79

81

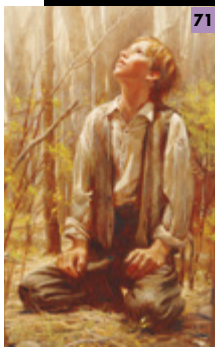
82

83

76

78

80

71

74

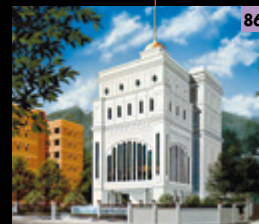
81

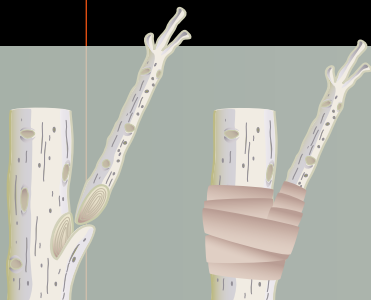
82

84

86

ZENOS' ALLEGORI (OMKRING 1800-TUSINDÅRSRIGET)

Vingårdens Herre bad sine tjenere, om at pøde de naturlige grene med det forædlede oliventræ og indpode de vilde grene med deres modertræer. Han bad dem om forsigtigt at pøde grenene, »så de gode kan få overhånd«. Flere tjenere blev tilkaldt, men de var få i antal. Han lovede de trofaste tjenere, at de ville finde glæde over frugten i hans vingård (Se Jakob 5:52-73).

79 PROFETI

Alle retfærdige hellige vil blive taget op for at møde Kristus, når han vender tilbage.

L&P 88:95-98

80 PROFETI

Djævelen og hans hære vil blive overvundet af ærkeenglen Mikael og himlens hærskarer i det sidste store slag efter tusindårsriget.

L&P 88:110-116

81 Moses, Elias og profeten Elias overdrog præstedømmets nøgler, som var nødvendige for at gengive den nye og evigtvarende pagt. Se profeti 65.

L&P 110:11-16

82 De hellige i Nauvoo byggede et tempel, og tempelordnancerne for de døde blev gengivet.

L&P 124:29-34

83 Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges hovedsæde blev etableret i den vestlige del af Nordamerika. Se profeti 42, 60 og 62.

Es 2:2-3

84 Jesu Kristi evangelium forkyndes i hele verden. Alle mennesker vil have mulighed for at acceptere evangeliet. Se profeti 60, 62 og 66.

85 Præstedømmets vel-signelser blev givet til alle værdige personer uden hensyn til race. Se profeti 62.

OE-2

78 PROFETI

Jesus Kristus vil stå på Zions bjerg og Oliebjerget, kontinenterne vil igen blive et og de tolv stammer vil modtage deres arv.

L&P 133:17-35; TA 1:10

1 Jesus Kristus viser sig i Jerusalem (i det hellige land) og Det Nye Jerusalem (i Nordamerika). Se profeti 78.

2 Jesus Kristus vender tilbage til jorden i magt og herlighed ved sit andet komme. Israels tolv stammer og Enoks by genoprettes. Se profeti 52, 53 og 78.

3 Kristi disciple genopstår. Se profeti 79.

4 Levis sønner ofrer til Herren i retfærdighed.

5 Et stort nadvermøde afholdes med alle Kristi disciple fra alle uddelinger. Se profeti 75.

JESU KRISTI TUSINDÅRIGE REGERINGSTID

ZENOS' ALLEGORI

Alle træerne i vingården begyndte at bære god frugt. De blev »som ét, og frugten var ens«. Og vingårdens herre velsignede sine tjenere for deres flittige arbejde og glædede sig over vingårdens frugt. (se Jakob 5:74-76).

ZENOS' ALLEGORI

Der kom dårlig frugt i vingården. Herren adskilte den gode frugt fra den dårlige. Den dårlige frugt blev kastet bort, og vingården blev brændt. (Se Jakob 5:77).

86 Templer bygges over hele verden, hvilket gør evangeliets ordinancer mulige for alle – både levende og døde.

L&P 124:37-42

6 Tusindårsriget indleder tusind år med fred. Jorden fornyes. Se profeti 44, 52, 53 og 76.

7 Satan sættes fri. Se profeti 77.

8 Det store og sidste slag finder sted. Satan og hans hære overvindes. Se profeti 80.

9 Efter alle mennesker er genopstået indledes den endelige dom, og mennesket arver enten et herlighedsrige eller kastes ud. Satan udstødes for evigt.

10 Jorden bliver helliggjort og herliggjort. Se profeti 68.

»Velsignet er du for at have modtaget min evigtvarende pagt, ja, mit evangeliums fylde, som er sendt ud til menneskenes børn, for at de skal have liv og blive gjort delagtige i de herligheder, som skal blive åbenbaret i de sidste dage, sådan som det blev skrevet af profeterne og apostlene i forudms dage« (L&P 66:2).

EN OVERFLOD AF GLADE MINDER

Mit barndomshjem havde gamle rør og et dårligt fundament. Så hver gang der kom stormregn, blev vores hjem oversvømmet. Eftersom stormene i Virginia kan vare i flere timer, så fik vi ofte vand ind i huset.

Vi boede i det hjem i det meste af min opvækst, så jeg troede, at oversvømmelse var noget helt normalt.

Efter adskillige storme forbedrede vi vores taktik over for stormen og lærte at samarbejde. Stormene slog ofte til midt om natten, derfor

Hver gang mit barndomshjem blev oversvømmet, fyldte min bror og far spande med vand fra trappeskakten, mens min søster og jeg hurtigt tørrede vandet op med håndklæder.

vækkede mine forældre os alle sammen og satte os på vore poster, mens vandet trængte ind i kælderen som tyktflydende lava. Min bror og far fyldte spande med vand fra trappeskakten, mens min søster og jeg hurtigt tørrede vandet op med håndklæder for at redde gulvtæppet.

Vi fniste, mens vi hoppede og dansede på håndklæderne og kunne mærke vandet sive op mellem vore tæer og gennem vores natbukser. Mor var hurtig til at vride de våde

håndklæder, smide dem i tørretumbleren og hente nye håndklæder klar til trampningen. Når vi syntes, at huset var sikret godt nok, gik vi ind i køkkenet for at tørre os og få en kop varm kakao og småkager efter vores hårde slid. Hvis ikke det allerede var tid til at stå op, forsøgte vi alle at falde i søvn igen.

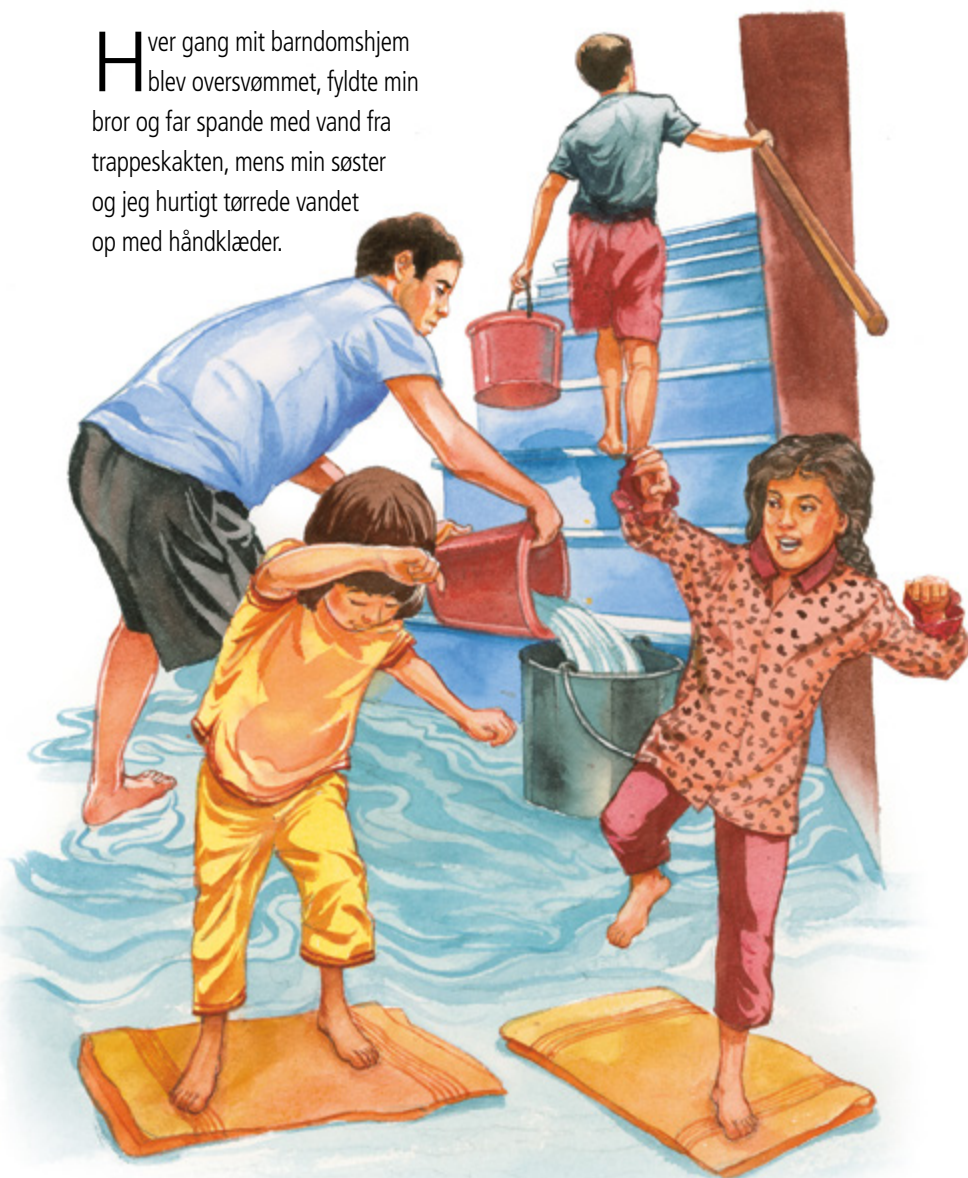
Disse oversvømmelser må have været til stor bekymring for mine forældre. Men jeg husker dem som nogle af mine gladeste barndomsminde, selv med den bragende torden og lynglimtene. Faktisk får lugten af vådt gulvtæppe mig til at blive helt nostalgisk efter tid sammen med familien.

Mine forældre kunne have bekæmpet oversvømmelserne alene, men jeg er så glad for, at de fik os alle til at hjælpe til med at forsvare vores hjem. Det var en glædelig begivenhed at bekæmpe vandet, fordi vi var sammen og alle spillede en rolle.

Nu, hvor jeg er voksen, tænker jeg på de dage og spekulerer over, hvordan jeg kan lære mine børn samme glæde ved at arbejde sammen. Selvom jeg er taknemlig for, at mit hjem ikke får vand ind, ved jeg, at der uden tvivl vil trænge sig noget uønsket ind i vores familie.

Uanset hvilken slags problemer vores familie får i fremtiden, håber jeg, at vi kan forblive sammen og arbejde sammen om at forsvare vore værdier, vores tro og hinanden. Så kan vi måske selv midt i modgangen grine, smile og være glade, mens vi arbejder side om side. ■

Gina Sconiers, Utah, USA

PRÆSTEDØMMEVELSIGNELSER, DER BLEV GIVET OG GENGÆLDT

For nogle år siden sad vi og spiste middag sammen med et andet par fra vores menighed, da vi fik et opkald fra skadestuen på det lokale hospital. Personalet spurgte min mand, der på det tidspunkt tjente som stavspræsident, om der var nogen fra vores kirke, der kunne komme og se til en 17-årig, der havde fået en alvorlig hovedlæsion.

Ved ankomsten fik min mand at vide, at den unge mand var faldet 9 meter ned fra en altan og landet på fortovet. Han var bevidstløs, og man forventede ikke, at han ville overleve.

Min mand og broderen, der havde været til middag hos os, gav den unge mand en velsignelse. Hans familie, der boede over 1.600 km væk, var blevet kontaktet og informeret om hans tilstand.

Efter et par dage på intensivafdelingen genvandt den unge mand på mirakuløs vis bevidstheden og begyndte at få det bedre. I fire uger besøgte hans forældre ham hver dag på hospitalet. Så fløj de ham hjem til Arizona, hvor han kunne fortsætte sin rekonvalescens.

Det var vidunderligt at være vidne til præstedømmets helbredende kraft, der gav denne unge mand endnu en chance for en sund fremtid. Og hvor var jeg taknemlig for en ægte mand og et andet medlem af menigheden, der var forberedt på at tjene i præstedømmet og handle med guddommelig myndighed.

Jeg følte med denne unge mands forældre, der var så langt fra deres søn under hans krise. Jeg var dog glad for, at de til dels følte sig

trygge, da de fik at vide, at deres søn havde modtaget en præstedømmevelsignelse, og at Kirkens medlemmer var glade for at kunne hjælpe.

Min medfølelse over for de forældre voksede enormt, da jeg selv et par år senere modtog et opkald om, at min egen søn, der boede over 3.000 km væk, var blevet ramt af en bil, mens han cyklede til universitetet, hvor han arbejdede og læste. Selvom jeg følte mig magtesløs ved ikke at kunne hjælpe ham, var jeg taknemlig for og blev trøstet ved at vide, at fuldtidsmissionærerne var blevet kontaktet og havde givet ham en præstedømmevelsignelse, og at en menighed i St. Paul i Minnesota havde reageret på hans families behov. Menighedens medlemmer bragte mad hjem til familien og hjalp hans hustru, der dagen inden ulykken havde født, med at tage sig af deres tre andre børn.

Forestil jer, hvor stor min taknemlighed var, da jeg fandt ud af,

Jeg var taknemlig for og tryk ved at vide, at fuldtidsmissionærerne blev kontaktet og gav min egen søn en præstedømmevelsignelse.

at den missionær, der gav min søn en velsignelse, var den selsamme unge mand, som min mand havde givet en velsignelse fem år tidligere. Jeg blev forundret over, at den tjeneste, der var blevet gjort, var blevet gengældt fuldt ud!

Min tro på min kærlige himmelske Fader og min tak til ham vokser fortsat, når jeg tænker på, at han kender os alle sammen og ved, hvad vi får brug for. Jeg tror på, at denne unge missionær var der, for at vi på en meget personlig måde kunne se Guds forudviden. ■
Julie Keyes, British Columbia, Canada

JEG VIDSTE, AT GUD VILLE SØRGE FOR OS

Inden jeg blev medlem af Kirken, blev min mand alvorlig syg. Jeg bad indtrængende til Gud om at lade min mand leve for vore fem børns skyld og for det barn, jeg ventede. Men mine bønner var forgæves.

Da min mand døde, døde min kærlighed til, tro på og tillid til Gud også. Jeg blev overvældet af det ansvar, der nu lå på mine skuldre. Heldigvis var mine forældre der til at hjælpe mig.

Et par år senere hørte jeg en dag, at det bankede på min dør. Der stod to fremmede med venlige smil og en bog i hænderne. De præsenterede

sig selv som missionærer for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg havde aldrig hørt om deres kirke. De gik, da jeg fortalte dem, at jeg havde travlt. Men jeg blev ved med at tænke på dem.

Den næste dag så jeg dem, mens de viste deres bog til en nabo. Jeg var nysgerrig og gik tættere på. Missionærerne fik øje på mig og spurgte endnu en gang, om de måtte besøge mig. Mit eget svar overraskede mig: »Ja da, når som helst!«

Mens jeg lyttede til missionærlektionerne og studerede Mormons Bog, indså jeg de fejl, som jeg havde begået

i mit liv, omvendte mig fra mine synder og kom tættere på Gud. Mine forældre blev dog vrede, da de hørte, at ældsterne underviste mig. De truede med at slå hånden af mig og mine børn. Missionærerne inviterede mig til at blive døbt, men jeg afviste det, da vi ikke kunne leve uden mine forældres hjælp.

Inden ældsterne tog af sted, bad de mig læse 3 Nefi 13:31-34. Da jeg læste »søg I først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt dette gives jer i tilgift« (vers 33), vidste jeg, at vor himmelske Fader ville sørge for os, hvis jeg satte ham først og adlød hans befalinger. Da missionærerne vendte tilbage, satte vi en dato for min dåb.

På dagen for min dåb, hørte jeg min mors vrede stemme for mig. Jeg var meget nervøs. Men jeg trådte ned i vandet og blev døbt. Bagefter var jeg så glad, og da jeg blev bekræftet som medlem af Kirken og fik Helligåndsgaven, følte jeg, at mine byrder var blevet løftet.

Da mine forældre hørte, at jeg var blevet medlem af Kirken, slog de hånden af mig. Men et år efter blev vi forsonet, hvorefter to af mine søstre blev døbt med mine forældres tilladelse.

Tre af mine børn har tjent på en fuldtidsmission, og jeg kan snart fejre 40 års medlemskab af Kirken. Sikke store velsignelser jeg har – alt det takket være to missionærer, der bankede på min dør og præsenterede mig for Mormons Bog. De hjalp mig med at genvinde min kærlighed til, tro på og tillid til Gud. ■

Abethemia Trujillo, Albay, Filippinerne

På dagen for min dåb var jeg meget nervøs. Men jeg trådte ned i vandet og blev døbt.

HVAD SKULLE JEG SYNGE?

Under min mission for næsten 40 år siden i byen Levin i New Zealand, spillede jeg klaver for primarybørnene hver tirsdag. Jeg kan tydelig huske de vidunderlige følelser, jeg havde for disse børn, mens vi sammen sang primarysangene, der var fyldt med evangeliet.

I februar 2013 holdt jeg ferie i New Zealand. Da jeg holder meget af at vandre, bestilte jeg en fire-dags vandretur til det berømte Milford Track i Fiordland Nationalpark, der ligger på South Island.

Jeg kom i en gruppe bestående af tre amerikanere og 37 andre fra hele verden, heriblandt Australien, Brasilien, England, Finland, Tyskland, Israel og Uruguay. Under turen udvekslede vi tanker, oplevelser og meninger, så godt vi nu kunne på grund af sprogbarrieren. Det varede ikke længe, før vore kulturelle forskelligheder og forudindtagede meninger smeltede væk i takt med, at vi lærte hinanden bedre at kende.

Hen imod slutningen af turens tredje dag, ønskede en fra gruppen at bidrage til vores nyfundne venskab

og sprang op og annoncerede, at vi skulle holde et talentshow. Han sagde, at han ville starte showet. Han valgte at dele sit talent som historiefortæller, som han havde øvet sig på på sit kontor i Cæsarea i Israel. Historien gik godt, så han bekendtgjorde, at han lige tog en mere. Men da han kom med et par grove bemærkninger, indså jeg, at aftenen hurtigt kunne blive mindre opløftende.

Under hans historie følte jeg en stærk tilskyndelse til at synge for gruppen. Men hvad skulle jeg synge for mine nye venner fra hele verden? Svaret kom meget stærkt til mig: »Jeg er Guds kære barn« (*Salmer og sange*, nr. 195).

Jeg var nervøs, men jeg trak på mine minder om og kærlighed til New Zealands primarybørn. Jeg rejste mig og forklarede, at jeg gerne ville synge en særlig sang, som jeg havde sunget for næsten 40 år siden med børn i New Zealand. Jeg forklarede, at jeg havde været missionær, havde undervist disse børn og havde fattet kærlighed til dem. Jeg bad en stille bøn om hjælp til at synge på en

måde, der kunne velsigne gruppen.

Sangen gik godt, og bagefter kunne jeg føle Ånden. Mine nye venner smilede, og sangen syntes at åbne deres hjerte. Det varede ikke længe, før andre rejste sig og delte deres musikalske talenter. En gruppe på fire kvinder, der før havde været tilbageholdende med at deltage, gav nogle numre fra deres kirkekor. En anden fra gruppen lærte os en jødisk folkesang.

Ved slutningen af talentshowet sang en smuk ung kvinde fra Australien tre sange på maori, som var hendes modersmål. Vor himmelske Faders Ånd havde virkelig sænket sig over os og hjulpet os til at se, at vi er alle Guds børn og ikke bare »fremmede og udlændinge« (Ef 2:19) fra forskellige lande.

Jeg er taknemlig for de primarybørn i byen Levin, der var med til at plante sandheden i mig om, at vi alle er børn af vor himmelske Fader. Jeg er også glad for, at de minder gav mig mod til at bære det vidnesbyrd gennem sang. ■

David M. Flitton, Utah, USA

Jeg følte en stærk tilskyndelse til at synge for gruppen. Men hvad skulle jeg synge for mine nye venner fra hele verden?

**Som strømmene
i havet kan Guds
guddommelige
indflydelse lede
os mod hans plan
for vores liv.**

HANDL I DETTE
LAND, som skulle I blive her i flere år

Dennis C. Gaunt

Som mange børn drømte jeg også om, hvad jeg ville være, når jeg blev stor. I mit tilfælde var jeg *overbevist om*, at jeg skulle være brandmand på månen. I mit femårige sind var der ingen anden måde, mit liv kunne udfolde sig på. Jeg formoder, at de fleste af os havde drømme som barn om, hvordan vores liv ville være, når vi blev voksne. Jeg formoder også, at de fleste af os på et eller andet tidspunkt har set tilbage på vores liv og udbrudt: »Det var ikke lige det, jeg havde forestillet mig, der skulle ske!«

Der er to skriftsteder, der hjælper os til at sætte livet i perspektiv. Det første skriftsted lyder:

»For jeres planer er ikke mine planer, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren;

for så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje

og mine planer over jeres planer« (Es 55:8-9).

Og det andet skriftsted: »[Gud] gør ikke noget, uden at det er til gavn for verden; for han elsker verden« (2 Ne 26:24).

Vi lærer af disse skriftsteder, at alt, som vor himmelske Fader gør, i sidste ende er til vores gavn, selv når vi ikke forstår hvorfor. Og eftersom Guds planer og veje er højere end vores, må vi højne vores liv for

at kunne være mere i harmoni med hans plan for os.

Undren under vandren

Vi taler sommetider om israelitterne, der vandrede i ørkenen i 40 år, inden de fik lov at komme ind i det forjættede land. En sky eller en ildsøjle hvilede over boligen, når de skulle slå lej, og den løftede sig, når lejren skulle bryde op og gå videre (se 4 Mos 9:15-18, 21-23). Jeg går ud fra, at de også brugte 40 år på at »undre« sig i ørkenen – undre sig over, hvornår de skulle vandre igen, hvornår og hvor de skulle gøre ophold, og hvornår de endelig ville nå frem til det forjættede land.

Denne beretning er rig på symbolik. Når vi hver især rejser igennem vores livs ørken, har vi et ønske om at nå »det forjættede land«, der består af at leve med Gud for evigt. Han har lovet at føre os dertil. Selv om hver eneste person må gå ad den samme

vej – være lydige, omvende sig, modtage præstedømmets ordinancer og holde trofast ud – er hvert eneste menneskes liv unikt.

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Apostles Kvorum har sagt: »Herren har givet jer en strøm af guddommelig påvirkning i jeres liv, som vil lede jer i overensstemmelse med den plan, han har for jer, og som han ønsker, at I skal udføre her på jorden. Søg gennem Ånden at finde frem dertil og følg nøje den vejledning, som Herren giver i jeres liv. Bring jer i overensstemmelse hermed. Vælg med glæde at udøve jeres handlefrihed til at følge den.«¹

Prøv at overveje, hvad der var sværest at udholde for Israels lejr: At være på et ubehageligt sted i et år eller forlade et dejligt sted efter kun to dage? Jeg tror, at begge scenarier prøvede deres tro.

Sådan er det også med os. Vi er måske ikke tilfredse med vore omstændigheder og bruger derfor tid på at undre os over, hvornår tingene mon ændrer sig. Eller vi oplever måske en uventet ændring af vores ellers behagelige rutine. Vores reaktion på disse oplevelser afgør i stor grad vores lykke. Og hvis vi bruger vores liv på at undre os på vores vandreren, kan vi gå glip af vidunderlige muligheder for åndelig udvikling.

Gå ud og gør noget i dag

I foråret i 1831 begyndte de hellige at samles i Kirtland i Ohio. Et medlem

ved navn Leman Copley indvilligede i at lade en gruppe fra Colesville i New York bo på sin gård i Thompson, som lå tæt på Kirtland. I maj 1831 åbenbarede Herren til profeten Joseph Smith:

»Jeg helliger dette land til dem for en kort tid, indtil jeg, Herren, vil sørge for dem på en anden måde og befale dem at drage herfra;

og timen og dagen er ikke givet dem, lad dem derfor *handle i dette land, som skulle de blive her i flere år*, og dette skal vende sig til gavn

Vi er måske ikke tilfredse med vore omstændigheder og bruger derfor tid på at undre os over, hvornår tingene mon ændrer sig. Hvis vi gør det, går vi glip af vidunderlige muligheder for åndelig udvikling.

for dem« (L&P 51:16-17, fremhævelse tilføjet).

Meget lig israelitterne, der fulgte skyen i ødemarken, vidste disse hellige, at de ikke skulle blive permanent på Copleys gård. På et eller andet tidspunkt skulle de videre. Men uanset hvor længe de skulle blive der, skulle de handle, som skulle de blive der i flere år.

Hvorfor gav Herren dem så denne

vejledning? Nogle kan have været blevet modløse af at skulle bo i en vogn eller i et telt på en mudret mark, når de så på andre, der boede under bedre forhold. Herrens vejledning ændrede sandsynligvis deres perspektiv fra modløshed til håb.

Når vi ser på andre, der har ting, som vi drømmer om – en dejlig familie, et dejligt hjem, et godt job og en klar retning i livet – kan vi på samme måde blive modløse. Hvis vi fx ved, at vi ikke skal være særlig længe i en menighed eller gren, kan vi tænke: »Hvorfor tage imod en kaldelse? Hvorfor lære de andre at kende?« Vi kommer måske stadig i kirke, men vi får ikke det fulde udbytte af oplevelsen. Hvis vi bruger hele livet på at fokusere på det, vi *ikke* har, fejler vi måske i at være oprigtigt taknemlige for det, som vi *faktisk* har.

Som vi synger i en af vore salmer, så *er* der »noget at gøre omkring os nu, kom, vær med i den gode sag. Lad ej tiden gå tabt, men vær stedse på vagt og gør noget godt i dag.«²

Når vi »handle[r] i dette land, som skulle [vi] blive her i flere år«, begynder vi at opdage muligheder, vi måske ikke har lagt mærke til før. Vi forstår måske også, at nogle af disse muligheder måske aldrig kommer igen. Så begynder vi at tænke: »Nu, hvor jeg er her, vil jeg involvere mig, så godt jeg kan, og vælge at være glad. Jeg vil fortsat have håb for fremtiden, men lad mig i mellemtiden gøre noget godt her.« Det er forskellen på at træde vande og svømme.

Det viste sig, at de hellige i Thompson ikke skulle blive særlig længe. Leman Copley brød sit løfte om at lade de hellige blive på hans gård. Herren endte med at sende disse hellige til Missouri. Men de gjorde deres bedste, mens de boede på bondens mark, og Herren velsignede dem for det.

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Oftest forstås vores nuværende dybe dale kun ved at se tilbage på dem fra bjergene af vores

erfaringer ude i fremtiden. Ofte kan vi ikke se Herrens hånd i vores liv, før længe efter prøvelserne er forbi. Ofte er de vanskeligste tider i vores tilværelse vigtige byggesten, der danner grundlaget for vores karakter og baner vejen for fremtidige muligheder, forståelse og lykke.«³

Lad ikke jeres sind falde tilbage

Sommetider render vi ind i problemer, når vi insisterer på at gøre

tingene efter vores egen tidsplan, i stedet for at have tillid til Herrens.

Se på beretningen om Lehis rejse fra Jerusalem fra Laman og Lemuels perspektiv. Deres magelige liv blev pludselig afbrudt, da Lehi fortalte, at familien måtte flygte, fordi Jerusalem ville blive ødelagt. Ud i ørkenen gik de – blot for at vende hurtigt tilbage efter bronzepladerne fra Laban. Al den tid med at traske gennem ørkenen, for at Laban kunne stjæle deres kostbarheder og forsøge at slå dem ihjel? Jeg ville også være eddikesur!

Og ikke nok med det, men at se Jerusalem i samme stand bidrog nok kun til Laman og Lemuels vrede. Jeg ved ikke, om de forventede at se et rygende krater, da de kom tilbage, men jeg kan forestille mig deres tanker: »Var det ikke meningen, at Jerusalem skulle ødelægges? Hvorfor spilder vi vores tid i ørkenen, når alt ser ud til at være helt, som det plejer her?« Uanset hvad, så medførte alle disse ting, at Nefi og Sam blev pryglet (se 1 Ne 3:29).

Når tingene ikke altid går efter vores hoved; når vi synes, at ildsøjlen ikke bevæger sig hurtigt nok, eller når vi ser os omkring og kun ser en bondes mark, kan vi måske også blive så modløse, at vi prygler vores tro og lader vores frustrationer gå ud over Herren.

Ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Når vi er urimeligt utålmodige med vor alvidende Guds timing, antyder vi faktisk, at vi ved, hvad der

er bedst. Hvor er det pudsigt – vi, der går med armbåndsure, vil give gode råd til ham, der styrer de kosmiske ure og kalendere.«⁴

Livet er selvfølgelig ikke altid let, og jeg kender ikke nogen – mig selv inklusive – der kan sige, at livet blev præcist, som de havde forestillet sig. Men jeg kender også mange mennesker, der ville sige, at de trods alt er glade for det liv, de har nu – selv om de ikke blev brandmænd på månen!

Det positive perspektiv kommer, når vi trofast og optimistisk følger Herren gennem vores egen ørken. Når vi gør det, vil vi en dag opdage, at vores oplevelse i ørkenen ikke var nær så dårlig, som vi troede. Vi vil måske indrømme, at den faktisk var det hele værd. Herren siger til os alle:

»Fortsæt derfor i tålmodighed, indtil I bliver gjort fuldkomne.

Lad ikke jeres sind falde tilbage; og når I er værdige, skal I, når jeg anser tiden for at være inde, se og erkende« (L&P 67:13-14). ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Lær mere om at være taknemlig uanset din situation ved at læse præsident Dieter F. Uchtdorfs tale ved aprilkonferencen »Taknemlig i alle forhold« i maj-nummeret eller på conference.lds.org.

NOTER

1. Richard G. Scott, »Han lever«, *Liahona*, jan. 2000, s. 105.
2. »Har jeg gjort noget godt« *Salmer og sange*, nr. 143.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Fortsæt i tålmodighed«, *Liahona*, maj 2010, s. 58-59.
4. Neal A. Maxwell, »Håb gennem Jesu Kristi forsoning«, *Stjernen*, jan. 1999, s. 73.

Vor himmelske Fader sagde nej og ja

Jeg troede, at vor himmelske Fader sagde nej, men i virkeligheden sagde han ja til en større plan for mig.

Angelica Hagman

mit sidste år på gymnasiet i Sverige, besluttede jeg mig for at søge ind på Brigham Young University i Utah.

Der var kun et problem; lige meget hvor indtrængende jeg bad til Gud om at bekræfte min beslutning, føltes det aldrig rigtigt. Jeg tænkte: »Svaret kan da umuligt være et nej, eller kan det? På så mange måder virker BYU til at være den rigtige beslutning, især fordi jeg gerne vil giftes i templet, og mine chancer er meget bedre på BYU end i Sverige.« Bortset fra at det ikke var det rigtige. Ikke for mig. Ikke på det tidspunkt.

Jeg opgav skuffet planen om at tage på BYU og søgte i stedet ind på et universitet i Sverige. På det tidspunkt, hvor jeg skulle have været taget af sted på mit BYU-eventyr, blev jeg forelsket i Jonas – en nylig hjemvendt missionær. Selv om vi må have været til adskillige ungdomsaktiviteter sammen inden hans mission, havde jeg aldrig rigtig lagt mærke til Jonas. Det er mig et mysterium, hvordan

hans karisma og smittende latter kan have undgået min opmærksomhed!

Tidligt i vores forhold fortalte Jonas mig, at han havde søgt ind på BYU og håbede på at kunne begynde til næste semester. Efter hans første semester i Provo blev vi gift i templet og begyndte at gå på BYU sammen. Vi dimitterede begge på den samme dag.

Nu kan jeg se tilbage og se, hvorfor vor himmelske Fader først sagde nej – eller faktisk »ikke endnu« – til min indtrængende bøn om at gå på BYU. Selv om han sagde nej til mit ønske på det bestemte tidspunkt, sagde han i virkeligheden ja til et langt vigtigere ønske. Som ung pige bad jeg ofte om, at min fremtidige mand og jeg ville finde hinanden på det rette tidspunkt. Vi kunne måske have mødtes på BYU, men jeg er overbevist om, at Jonas og jeg som led i en større plan skulle finde hinanden i Sverige. Måske er mange af vor himmelske Faders nej-svar på vore bønner sammenhængende med hans ja-svar i en større plan for os hver især.

Din vilje ske

I Getsemane bad Jesus Kristus indtrængende: »Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi.« Så tilføjede han: »Dog, ikke som jeg vil, men som du vil« (Matt 26:39). Jesus Kristus valgte at drikke af det bitre bæger, fordi han vidste, at det var del af Guds større

plan at sørge for en Frelser, der ville sone for menneskehedens synder (se 3 Ne 11:11).

På samme måde ved vi, at vor himmelske Fader har en plan for os. Selv om vi ikke kender detaljerne i Guds plan for os, kan vi have tillid til vor himmelske Faders svar på vore bønner og sige: »Din vilje ske.«

Kristus afstemte sin vilje med Guds, og den store plan, der indebar Frelsens forsoning for hele menneskeheden, udspillede sig. Når vi afstemmer vores vilje med Guds, kan vor himmelske Fader på samme måde åbenbare en større plan for os. Efterhånden som livet udvikler sig, kan vi modtage de velsignelser, som Jesus Kristus

tryglede om i sin forbøn til Faderen: »At de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være [ét] i os« (Joh 17:21).

Hvor er jeg taknemlig for, at vor himmelske Fader kærligt hvisker nej til nogle bønner, så han kan give et rungende ja til andre bønner. ■

Forfatteren bor nu i Californien i USA.

GUD SER DET STØRRE BILLEDE

»Hvilken forbløffende kilde til

kraft, til styrke og til trøst der er tilgængelig for os hver især. Han, der kender os bedre, end vi kender os selv, han, der ser det større billede og som kender begyndelsen fra enden, har forsikret os, at han vil være der for at hjælpe os, hvis vi blot spørger. Vi har fået løftet: »Bed altid, og hav tro, så skal alting virke sammen til gavn for jer« (L&P 90:24)«.

Præsident Thomas S. Monson, »Vi er ikke alene«, *Liahona*, nov. 2013, s. 121.

DE SANDHEDER, DET ER MEST VÆRD AT KENDE TIL

Hvis I er snublet eller har været væk i et stykke tid, kan I gå frem i tro og ikke længere vandre hid og did i verden.

**Præsident
Boyd K. Packer**
Præsident for De Tolv
Apostles Kvorum

Nogle unge har spørgsmål og søger vejledning. Andre spekulerer på, hvordan de gled væk fra evangeliets vej, og hvordan de kan vende tilbage. Selv om jeg taler til alle, taler jeg mest indtrængende til dem, der søger.

Jeres åndelige konto

Vi lever alle på åndelig kredit. Uanset hvad, så vokser og vokser saldoen. Hvis man indfrier den hen ad vejen, behøver man ikke bekymre sig ret meget. Snart begynder man at lære disciplin og ved, at regnskabets time en dag kommer. Sørg for at få afviklet jeres åndelige konto med regelmæssige mellemrum frem for at tillade, at den samler renter og strafrenter.

Eftersom I bliver prøvet, forventes det, at I begår nogle fejltagelser. Jeg formoder, at I har gjort noget i livet, som I fortryder, noget, som I ikke engang kan undskylde for og slet ikke gøre godt igen. Derfor bærer I på en byrde. I føler jer måske ringe på sjæl og legeme og er bekymrede eller bebyrdede af vægten ved en åndelig konto, der er stemplet »Forfaldsdato overskredet«.

Når I står i sådanne øjeblikke præget af stille overvejelse (som mange af os prøver at undgå), er der da nogle uafklarede ting, der bekymrer jer? Har I noget på samvittigheden? Er I stadig i en eller anden grad skyldige i noget stort eller småt?

Alt for ofte får vi breve fra dem, der har begået sørgelige fejltagelser, og som bærer på byrder. De trygler: »Kan jeg nogen sinde blive tilgivet? Kan jeg overhovedet ændre mig?« Svaret er ja! (se 1 Kor 10:13).

Omvendelse giver lindring

Evangeliet lærer os, at vi kan opnå lindring fra pine og skyldfølelse ved omvendelse. Bortset fra nogle få – meget få – som går over til fortabelse efter at have kendt til en fylde, er der ingen vane, ingen afhængighed, intet oprør, ingen overtrædelse, ingen forseelse, lille eller stor, der er undtaget løftet om fuldstændig tilgivelse. Uanset hvad der er sket i jeres tilværelse, har Herren beredt en vej, hvorpå I kan komme tilbage, hvis I vil give agt på Helligåndens tilskyndelser.

Nogle fyldes med en uimodståelig trang, en fristelse der kører rundt i sindet, som måske bliver en vane og derpå en afhængighed. Vi er tilbøjelige til ved visse overtrædelser og synder at sige og at rationalisere os frem til, at vi ikke har nogen skyld, fordi vi blev født sådan. Vi bliver fanget, og siden hen kommer den smerte og lidelse, som kun Frelseren kan helbrede. I har magten til at stoppe og til at blive forløst.

En klapperslange ved navn pornografi

Præsident Marion G. Romney (1897-1988), førsteråd giver i Det Første Præsidentskab, sagde engang til mig: »Fortæl

At samle på eller se pornografi er ligesom at have en klapperslange i sin rygsæk.

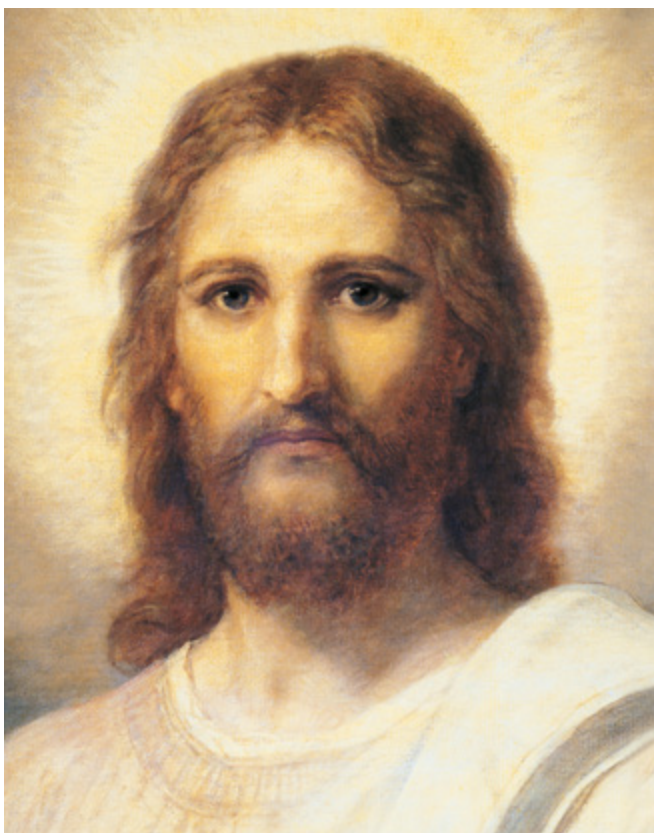
dem det ikke kun, så de forstår det. Fortæl dem det, så de ikke kan misforstå det.«

Så hør nu efter! Jeg vil tale tydeligt, som en der er kaldet og forpligtet til at gøre det.

I lever i en tid, hvor pornografiens svøbe fejer hen over jorden. Det er svært at undgå den. Pornografi fokuserer på den del af jeres natur, hvorigennem I har kraft til at skabe liv.

At forfalde til pornografi fører til vanskeligheder, skilsmisse, sygdom og mange andre problemer. Der er ikke noget af det, der er uskyldigt. At samle på det, at se på det eller bære rundt på det i nogen som helst form er ligesom at have en klapperslange i sin rygsæk. I udsætter jer selv for det uundgåelige åndelige side-stykke til et slangebids med en dødbringende gift. Det er nemt at forstå, at når verden er, som den er, kan

man helt uskyldigt blive udsat for det, læse om det eller se det uden at indse de forfærdelige konsekvenser. Hvis det beskriver jer, opfordrer jeg jer til at stoppe det. Stop det nu!

I Mormons Bog lærer vi, at »menneskene er tilstrækkeligt undervist til, at de kender godt fra ondt« (2 Ne 2:5). Det gælder også jer. I ved, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Vær meget påpasselige med ikke at krydse den grænse.

Selv om de fleste fejltagelser kan bekendes personligt for Herren, findes der visse overtrædelser, der kræver mere end det for at fremkalde tilgivelse. Hvis jeres fejltagelser har været slemme, så tal med jeres biskop. Ellers er en almindelig bekendelse nok, stille og personlig. Men husk: tilgivelsens storslåede morgengry kommer ikke altid straks. Hvis I snubler til at begynde med, så giv ikke op. Overvindelse af modløshed er en del af prøven. Giv ikke op. Og som jeg har givet råd om før, så se jer ikke tilbage, når I først har bekendt og fortaget jeres synder.

Herren er der altid. Han er villig til at lide og betale straffen, hvis I er villige til at anerkende ham som jeres Forløser.

Frelserens lidelser for vore synder

Som dødelige forstår vi måske ikke – det kan vi faktisk ikke – hvordan Jesus Kristus udførte sit sonoffer. Men lige nu er, *hvordan* han led, ikke så vigtigt som *hvorfor*. Hvorfor led han for jer og for mig, for hele menneskeheden? Han gjorde det af kærlighed til Gud Faderen og hele menneskeheden. »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh 15:13).

I Getsemane gik Kristus afsides for at bede. Hvad der end skete, overgår det vores fatteevne! Men vi ved, at han udførte forsoningen. Han var villig til at påtage sig hele verdens fejltagelser, synder, skyld, tvivl og frygt. Han led for os, så vi ikke skulle lide.

Fuldstændig tilgivelse er mulig

Hvis I er snublet eller har været væk i et stykke tid, hvis I føler, at modstanderen nu holder jer fangne, kan I gå frem i tro og ikke længere vandre hid og did i verden. Der findes dem, der står klar til at lede jer tilbage til fred og sikkerhed. Guds barmhjertighed kommer, som det er lovet i skrifterne, »efter alt hvad vi kan gøre« (2 Ne 25:23). Denne mulighed er for mig den sandhed, det er mest værd at kende til.

Jeg lover, at tilgivelsens strålende morgen kan gry. Da gryr »Guds fred, som overgår al forstand« (Fil 4:7) atter i jeres liv, noget lignende som en solopgang, og I og han »husker ikke længere på [j]eres synd« (Jer 31:34). Hvordan kan I vide, om I er blevet tilgivet? Tro mig, I vil vide det! (se Mosi 4:1-3).

Det er det, jeg er kommet for at fortælle jer, der har problemer. Han vil træde til og løse det problem, som I ikke selv kan løse, men I er nødt til at betale prisen. Det kan ikke lade sig gøre, uden at I betaler. Han er en meget venlig hersker i den forstand, at han altid vil betale den nødvendige pris, men han ønsker, at I gør det, I bør gøre, selv om det er smertefuldt.

Jeg elsker Herren, og jeg elsker Faderen, der sendte ham. Vore byrder af skuffelse, synd og skyld kan lægges foran ham, og på hans gavmilde betingelser kan hver post på kontoen blive stemplet »betalt« (se Es 1:18-19).

Lev trofast og forbliv værdig

Skriftstedet »lær visdom i din ungdom; ja, lær i din ungdom at holde Guds befalinger« (Alma 37:35) er en opfordring, der ledsages af løftet om fred og beskyttelse mod modstanderen (se også 1 Tim 4:12).

Forvent ikke, at alt går glat i livet. Selv dem, der lever, som de bør, oplever sommetider det modsatte. Mød hver af livets udfordringer med optimisme og vished om, at I vil have fred og tro til at holde jer oppe nu og fremover.

Hvad angår jer, der endnu ikke har alle de velsignelser, som I føler, I gerne vil have, tror jeg fuldt og fast på, at I ikke vil blive nægtet nogen oplevelse eller mulighed, der er væsentlig for forløsning og frelse, når I lever trofast. Hold jer værdige, vær forhåbningsfulde, tålmodige og bønssomme.

Tingene har det med at ordne sig. Helligåndsgaven vil vejlede jer og lede jeres handlinger.

Jeg kender jer som Kirkens ungdom, og jeg forstår, at I ikke er fuldkomne, men I går fremad på den rette vej. Fat mod. Forstå, at enhver person, der har et legeme, har magt over en, der ikke har.¹ Satan er blevet nægtet et legeme, så hvis I nogensinde møder fristelser, kan I vide, at I har større kraft end alle disse fristelser, hvis I vil bruge den handlefrihed, som blev givet til Adam og Eva i haven og videreført helt til denne generation. ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University den 6. november 2011. Læs hele den engelske tekst ved at gå ind på speeches.byu.edu.

NOTE

1. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007*, s. 209.

Jeg lover, at tilgivelsens strålende morgengry kan komme.

KUN FOR UNGE

STANDARDE OG VENNER

Lige siden jeg startede i skole, har jeg haft venner, der ikke forstår de moralske standarder i vores religion. Til at begynde med var det svært, men med tiden er de blevet vant til tanken om, at jeg er moralsk ren. Jeg satte mig et mål i livet om at være ren, og det går godt – både for mig og for dem, der plejede at kritisere mig. Med tiden er respekt, fred og glæde blevet en del af vores kærlige vennekreds.

Vitória M., Brasilien

TILGIVELSE AF MINE VENNER

Som det eneste medlem af Kirken i min vennegruppe oplever jeg nogle gange, at mine venner fornærmer mig. Nogle gange dømmes eller kritiserer de min religion. Jeg føler mig så alene, og alligevel er jeg taknemlig for at kende Kirkens standarder.

Hvis mine venner fornærmer mig, prøver jeg at være ydmyg og undgå strid, for jeg ved, at strid er ondt. Når de begynder at diskutere ting ved Kirken, bærer jeg blot vidnesbyrd om min tro på evangeliet.

Jeg tilgiver altid mine venner – med eller uden en undskyldning fra deres side. At tilgive er ikke bare at sige »undskyldningen er modtaget« eller »det er i orden«, for tilgivelse har en større betydning: Jesus Kristus sonede

for vore synder, så vor himmelske Fader kan tilgive os.

Selv om mine venner ikke forstår min tro på nuværende tidspunkt, ved jeg, at jeg kan være et redskab i Guds hænder til at forklare evangeliet for dem. Jeg hjælper dem, og på samme tid hjælper jeg mig selv til at udvikle mig åndeligt og til at forberede mig på at tage på mission.

Joshua V., Filippinerne

ET AF MINE YNDLINGSSKRIFTSTEDER

Vor himmelske Fader bruger »små og enkle ting« (Alma 37:6) til at fremme sit værk. I verdens øjne var Joseph Smith ikke en mægtig per-

son, og dog brugte Gud ham til at genoprette Kirken. Og

det var en meget enkel ting, der førte til genoprettelsen: En bøn. Tro ikke, at du er for lille til at arbejde i Herrens vingård. Ved at være et godt eksempel kan du hjælpe din næste til at blive medlem af Kirken. Gud har ikke brug for store personligheder, blot trofaste og lydige mennesker.

Ronick R., Haiti

MISSIONÆR- KAMMERATER

Din familie kan være med til at forene Guds familie.
Du kan fortælle andre om evangeliet på en naturlig og rar måde.

(Se M. Russell Ballard, »Sæt din lid til Herren«, *Liahona*, nov. 2013, s. 43).

BANANBRØDS- MISSIONÆRER

For disse unge mænd har det velsignet utallige, inklusive dem selv, at dele et stykke brød.

Mindy Raye Friedman

Kirkens Tidsskrifter

Hvis nogen tilbød dig et stykke lækker bananbrød, hvordan ville du så tage imod det? Det var én af de måder, som de unge mænd i en menighed i Ecuador indledte samtaler om evangeliet på.

Hver anden måned holder de en missionærdag med åbent hus i forskellige områder inden for menighedens grænser. De deler sig op i flere hold, som hver består af en ung mand, en fuldtidsmissionær eller en nyligt hjemvendt missionær og en ældste eller højpræst. Nogle grupper bliver ved et telt, andre kontakter mennesker i parken, og nogle går fra dør til dør.

Når de møder nogen, tilbyder de dem et stykke bananbrød. Når personen tager imod det, fortæller de ham eller hende, at selv om brødet er lækker og godt for kroppen, har missionærene et budskab, der vil nære sjælen. De unge mænd og deres makkere inviterer derefter personen til at mødes med missionærene. På denne måde har de kunnet få 40-50 henvisninger til missionærene på blot et par timer.

De unge mænd opbygger også et fællesskab med medlemmerne af deres kvorummer. Om lørdagen mødes de til en aktivitet i Unge Mænd

og arbejder på deres Pligt mod Gud. De besøger mindre aktive medlemmer af deres kvorum. De opmuntrer dem til at komme med i kirke og inviterer dem derefter til at være med i sportsaktiviteter eller andre aktiviteter.

På denne og mange andre måder forbereder disse unge mænd sig til at være missionærer for resten af livet. To af dem (til højre) fortæller om, hvordan deres oplevelser har styrket og inspireret dem.

FOTO AF MENIGHEDEN VIST MED TILLADELSE AF NOEFO ZAMBRANO

FORANDRET AF EVANGELIET

Jeg har været medlem af Kirken i fem år. Mine forældre er ikke medlemmer. Men min onkel Jorge er præsident for Unge Mænd, og han har været en stor støtte. Jeg er også taknemlig for min biskop, som altid støtter og opmuntrer mig.

Jeg besluttede mig for at holde mig tættere til Kirken efter en af menighedens missionærdage. Det var en af de første oplevelser, der motiverede mig til at tilslutte mig Kirken. Som diakon, lærer og nu præst har mine ledere altid støttet og opmuntret mig til at tage del i alle missionæraktiviteterne. Jeg kan godt lide åbenthusarrangementerne, hvor jeg har mulighed for at fortælle andre om velsignelserne ved at være medlem af Kristi Kirke. Det, der

inspirerer mig mest, er de tjenesteaktiviteter, hvor jeg har mulighed for at tjene min næste, som Jesus lærte os at gøre.

For et år siden tilsluttede mine yngre brødre, Luis på 15 år og Israel på 12, sig Kirken. Vi har arbejdet sammen om projekterne i Pligt mod Gud, og siden deres dåb har vi haft mange vidunderlige oplevelser med at arbejde sammen. Alle de unge mænd i menigheden har et tæt sammenhold, og vi støtter hinanden.

Jeg ved, at dåben er porten til himmeriget. Når vi er i vore medmenneskers tjeneste, er vi i vor Guds tjeneste (se Mosi 2:17). Missionering velsigner familier, og jeg ved, at mit liv har forandret sig takket være evangeliet.

Alvaro T., 17 år

JEG LÆRER OM MINE ANSVARSOPGAVER

Som diakon lærte jeg om mit ansvar takket være mine forældres og ledes støtte og ved at arbejde med målene i Pligt mod Gud-hæftet. Som lærer lærte jeg mere ved at tage ud som hjemmelærer, tage del i åbenthusarrangementerne til missionærdagene, dele bananbrød ud og komme til GUF og aktiviteterne i menigheden og i staven.

Som præst fokuserer jeg nu mere på missioneringen. Jeg har lært meget mere om mine ansvarsopgaver som præstedømmebærer ved at arbejde sammen med Unge Mænds præsident og som assistent til biskoppen.

Vore ledere inviterer os hele tiden til at tage med dem og fuldtidsmissionærene, så vi bliver trygge ved missionering. De opfordrer os også til at læse i skrifterne, især i Mormons Bog. Alle disse aktiviteter motiverer og forbereder mig på at modtage det højere præstedømme og til at tage på fuldtidsmission.

Isaac G., 17 år

DINE MISSIONÆROPLEVELSER

Hvordan har du fortalt andre om evangeliet ved små og enkle midler? Del dine historier på liahona.lds.org og klik på »Submit Your Work« eller via e-mail på liahona@ldschurch.org.

ET MIRAKEL I LUFTHAVNEN

Én lille tilskyndelse kan ændre livet til det bedre.

Thomas E. Robinson III

Som ny missionær i Japan havde jeg svært ved at forstå nogen, for slet ikke at tale om at lære dem at kende. Det var svært at lære at holde af mennesker, som jeg ikke engang kendte, især når jeg ikke kunne forstå, hvad de sagde. Men jeg gjorde en indsats for at vise dem min kærlighed, og jeg påskønnede deres indsats for at række ud til mig.

Hver uge fik min kammerat og jeg et hjemmebagt brød af en søster fra menigheden, der hed søster Senba. Hun viste sin kærlighed til missionærerne ved at bage hjemmebagt brød og skrive en lille, men dybtfølt besked.

Jeg var rørt over, at nogen holdt af mig. Jeg følte mig tilskyndet til at vise min taknemlighed til hende på en enkel måde. Jeg skrev et lille brev til hende, hvor jeg fortalte hende, hvor taknemlig jeg var for hende og for de ofre, som hun og hendes familie ydede for at hjælpe

missionærerne. Vi blev venner, og jeg begyndte at betragte hende som min »mor på missionen«.

Månederne gik. En tidlig onsdag morgen blev jeg ringet op af min missionspræsident, der forflyttede mig ned til Okinawa. Da jeg lagde på, blev jeg fyldt med den mest bittersøde følelse. Jeg gruede for at skulle sige farvel. Hvert eneste opkald til medlemmerne i menigheden med nyheden om min forflyttelse den næste dag, gjorde ondt på mig. Det var meget sværere, end jeg havde troet at skulle sige farvel til de mennesker, jeg var kommet til at holde så meget af.

Da jeg var ved at være færdig med at ringe rundt, opdagede jeg, at kun søster Senba havde ikke svaret sin telefon. Jeg var ked af, at jeg ikke kunne sige farvel til et medlem, som lå mit hjerte så nær.

Den næste morgen tog jeg og to andre missionærer af sted til lufthavnen. Da vi nåede frem til billetskranken for at købe billetter, fik vi at vide, at vores kort var blevet afvist. Vi havde ikke penge til at købe billetter, og flyet lettede om 10 minutter! Vi gik alle tre i panik. Vi var ved at gå glip af vores fly og ville strande i lufthavnen resten af dagen.

Men al min panik vendte sig til trøst, da jeg vendte mig om og så søster Senba komme gående ind i lufthavnen. Jeg blev meget overrasket over at se hende her, for hun havde ikke fået at vide, hvad tid flyet afgik. Mens hun skyndte sig over til os,

smilede hun og gav os alle brød, som vi kunne tage med i flyet.

Da vi forklarede hende, at vi ville gå glip af vores fly, blev hun ked af det. Ingen af os vidste, hvad vi skulle gøre. Så begyndte søster Senba at rode i sin håndtaske for at se efter noget, der kunne være os til hjælp. Hun hoppede glad i luften, da hun fandt en lille konvolut, som hun havde lagt i tasken for flere uger siden. I den

HERREN BRUGER VIRKELIG SMÅ MIDLER TIL AT FREMME SIT VÆRK.

lå der ¥50,000 – præcis det beløb, som vi stod og skulle bruge. Hun gav os pengene, og vi nåede at få billetterne i tide. Vi takkede hende med hvert eneste gran taknemlighed, vi rummede, sagde farvel og skyndte os på flyet.

Efter flyet var lettet, vendte min kammerat sig og sagde: »Er hun ikke fantastisk?! Det var et mirakel!«

Da indså jeg, hvor mirakuløst det egentligt var. Han spurgte så: »Hvad står der på din seddel?« Jeg så, at han læste en besked, der lå sammen med hans brød fra søster Senba. Jeg så, at jeg også havde en, tog sedlen frem og læste en personlig hilsen til mig, der straks gav mig tårer i øjnene. Der stod: »Jeg elsker dig! Glem mig nu ikke! Jeg vil aldrig glemme dig!«

I det øjeblik følte jeg Ånden stærkere, end jeg nogensinde før havde følt. Søster Senbas eksempel havde lært mig, hvor vigtigt det er at følge Åndens tilskyndelser – uanset, hvor lille eller hvor mærkelig tilskyndelsen synes at være. Det er gennem disse tilskyndelser, at vi har kraften til at ændre liv til det bedre. Jeg ved, at det ikke var tilfældigt, at hun kom ud i lufthavnen. Det *var* et mirakel.

Herren bruger virkelig små midler til at fremme sit værk. Vi er så velsignede som medlemmer af denne kirke ved, at vi har hans indflydelse i vores liv. Lad os alle forblive værdige til at modtage disse tilskyndelser og velsigne Guds børn. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Redaktørens bemærkning: Søster Senba fik hurtigt refunderet pengene af missionen.

»Min mor arbejder hele dagen. Hvordan kan jeg forbedre vores forhold?«

Eftersom du ikke ser din mor så meget, så vær sikker på, at den tid I faktisk har sammen bliver brugt godt. Du kan tale med din mor om, hvordan I gør det. Hun vil også gerne have et godt forhold til dig og vil hjælpe dig med det. Prøv at spørge hende, hvad hun ville sætte mest pris på: At komme hjem til et rent hjem? At lave noget sammen? Eller bare tale med dig? Når du regelmæssigt gør ting, som din mor sætter pris på, vil jeres forhold forbedres.

I kan selvfølgelig også planlægge nogle sjove aktiviteter, som I kan lave sammen. Men ethvert betydningsfuldt øjeblik sammen – som at tage opvasken sammen eller læse i skriften – kan være en god måde at opbygge jeres forhold på.

Sæt også tid af til at kommunikere. At forstå hinanden er en hovedingrediens i et godt forhold. En god ting, I kan tale om, er, hvordan din mors arbejdstider vil påvirke dit forhold til hende. I kan undgå misforståelser, hvis I taler om hinandens forventninger.

Bøn hjælper. Familien er vigtig for vor himmelske Fader, så han kan inspirere dig til at vide, hvad du kan gøre for at forbedre dit forhold til din mor. Ignorer ikke en tilskyndelse til at gøre noget, der kan virke småt (se Alma 37:6). Et kram og et smil kan fx gøre en stor forskel.

Skriv en lille besked

Selv om I har begrænset tid sammen, kan du stadig udtrykke din kærlighed til din mor.

Skriv små betænksomme, hemmelige beskeder. Når hun læser dem på arbejdet, vil hun tænke på dig. Gør så meget, du kan for hende. Tænk oftere på hende og bed for hende. Bed Herren om at inspirere dig og tilskynde dig med hensyn til at forbedre jeres forhold.

Irinka E., 20 år, Odessa, Ukraine

Forsøg at forstå hende

Prøv at forstå hendes situation, for hun arbejder også for din skyld. Du kan begynde med at hjælpe til derhjemme, gøre rent, hjælpe dine søskende og lave mad. Du kan også dele skriftsteder med din mor, I kan bede sammen og lave ting sammen, som I godt kan lide.

Morony M., 18 år, Chihuahua, Mexico

Hav en særlig søndag

På nogle søndage har vi en særlig frokost eller middag med en ny dessert, vi taler sammen og til sidst synger vi salmer. Det bringer os sammen og hjælper os til at være bedre venner!

Rebeca N., 12 år, São Paulo, Brasilien

Lav et eksperiment

Vi sætter tid af til at være sammen: Vi holder familieaften, spiller spil, tager på stranden eller spiser frokost

sammen. Alt dette hjælper os til at bevare et godt forhold. Når vi er uenige, undgår vi at kritisere hinanden. Jeg ved, at jeg nogle gange beder om at slippe for pligterne derhjemme, men det bidrager til disharmoni i hjemmet. Lige siden jeg begyndte på dette eksperiment – brokke mig mindre, tale lavere, hjælpe mere til med pligterne og tale mere sammen med min mor – er der kommet en dejligere ånd i vores hjem, og vi samarbejder mere.

Glenda C., 18 år, Bahia, Brasilien

Hjælp til derhjemme

Lav nogle ekstra ting derhjemme. Din mor har arbejdet hele dagen. Hvis hun har mindre at

lave, når hun kommer hjem, vil hun sikkert være gladere og have mere tid til at tale med dig og lave ting med dig. Mens I taler sammen, kan du spørge om hendes dag på arbejdet. Det viser, at du interesserer dig, og det vil åbne op for andre emner, der lader jer komme tættere på hinanden.

Heather B., 18 år, Oregon, USA

Find noget, I begge kan lide at lave

Mit forhold til min mor tog fart, da jeg sagde: »Jeg vil gerne bruge mere tid sammen med dig, men jeg ved ikke, hvad vi skal lave, eller hvornår vi skal gøre det.« Brætspil er tilfældigvis en af vore yndlingsfritidsbeskæftigelser. Så vi har sat tid af til at spille sammen, grine og skabe minder. Når du er åben over for dine forældre, vil de

med tiden blive dine bedste venner. Du vil kunne tale med dem om alt, og du kan være sikker på at få et ærligt svar. Det er et tegn på et modent forhold.

Ephraim S., 15 år, New South Wales, Australien

Læs i skrifterne sammen

I kunne begge sætte jer et mål om at læse sammen hver dag, om det så kun er fem minutter, fra Mormons Bog eller en anden af Kirkens bøger. Det vil styrke jeres forhold og nære jer med Guds ord, så I kan være klar til at gå hver dag i møde. Husk også at bede til Gud om hjælp. Jeg ved, at han hører jer og elsker jer.

Laura M., 19 år, Córdoba, Argentina

LÆR AF DIN MOR

»Se på jeres trofaste mødre, de viser vejen.

Efterlign dem og

ikke berømtigheder, hvis standarder ikke er Herrens standarder, og hvis værdier ikke afspejler et evigt perspektiv. Se på jeres mor. Lær af hendes styrker, hendes mod og hendes trofasthed. Lyt til hende. Hun er måske ikke noget lyn med sms'erne; hun er måske ikke engang på Facebook. Men når det drejer sig om det, der rører sig i hjertet og i forhold til Herren, så er hun en kilde til kundskab.«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »Mødre og døtre«, Liahona, maj 2010, s. 19.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Mine forældre er lige blevet skilt. Jeg er vred over, at de har splittet vores familie. Hvordan tilgiver jeg dem?«

Indsend dit svar, og hvis du har lyst, et billede i høj opløsning inden den 10. september 2014 på [liahona.lds.org](mailto:liahona@lds.org), via mail til liahona@lds.org eller med post (se adressen på s. 3).

Svarene kan redigeres med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges din e-mail eller dit brev: (1) fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige godkendelse og, hvis du er under 18 år, dine forældres tilladelse (e-mail-tilladelse godkendes) til at udgive dit svar og dit billede.

Bonnie L. Oscarson
Unge Pigers
hovedpræsident

TRODS TYNGDEKRAFTEN GÅ FREMAD I TRO

Når du bevæger dig fremad, kan du holde dig oprejst, selv når udefrakommende kræfter forsøger at vælte dig.

Da jeg var otte år gammel, fik jeg min første tohjulede cykel. Med hjælp fra min storebror og far begyndte jeg den skræmmende proces med at finde ud af, hvordan man cyklede på den. De andre børn i nabolaget fik det til at se let og naturligt ud, når de susede op og ned ad gaderne på deres cykler. Jeg satte mig på sædet – der syntes at være mindst 3 meter over jorden – og indså, at der slet ikke var noget, der forhindrede mig fra at falde ned og dermed bevise, at tyngdeloven eksisterede i bedste velgående.

Når jeg prøvede at cykle, lærte jeg hurtigt, at hvis jeg ville holde balancen, skulle jeg blive ved med at træde i pedalerne. Da jeg først havde sat mig på cyklen, var fart det sidste jeg ønskede at føje til dette allerede skræmmende eksperiment. Men jeg forstod hurtigt visdommen og videnskaben bag det at bevæge

sig fremad. Så længe jeg blev ved med at træde i pedalerne, kunne jeg holde mig oprejst og undgå den ru asfalt, der bare ventede på at skrabe huden af mine arme og ben. Der gik ikke

Præcis som dem, der træder i pedalerne, kan holde sig oprejst trods tyngdekraftens påvirkning, kan de, der ledes af Helligånden i alle ting, modstå modstanderen påvirkning.

længe, før jeg susede rundt i nabolaget med mine venner.

Således er det også med efterlevelse af evangeliet og af standarderne

i *Til styrke for de unge*. Det kræver tro at have tillid til, at vores liv vil være afbalanceret og stabilt, hvis vi regelmæssigt følger rådene fra Det Første Præsidentskab, som de beskrives i dette hæfte. Vi vil blive ledt derhen, hvor vi gerne vil hen.

Vi må blive ved med at bevæge os fremad for at undgå at falde. For at gøre det må vi regelmæssigt og trofast gøre visse ting:

- Bede morgen og aften.
- Studere skrifterne dagligt.
- Komme til kirkemøderne og værdigt deltage i nadveren.
- Tjene dem omkring os.
- Være værdige til at komme i templet.

Alle disse handlinger vil sørge for, at vi er i bevægelse fremad i den rigtige retning.

Det er grunden til, at når vi læser

og bliver bekendt med standarderne i *Til styrke for de unge*, vil det være med til at sikre, at vi træffer valg, der er i overensstemmelse med Guds standarder. Efterlevelse af disse principper og overholdelse af befalingerne indbyder Helligånden til at være vores konstante ledsager. Præcis som dem, der træder i pedalerne, kan holde balancen trods tyngdekraftens påvirkning, kan de, der ledes af Helligånden i alle ting, modstå modstanderen påvirkning.

Hvilke destinationer har du i tankerne, når du træder fremad? For alle unge mænd i det Aronske Præstedømme er forberedelse til en fuldtidsmission en vigtig del af en videre udvikling. For alle unge bør forberedelse til at komme i templet og modtage begavelsen ved at indgå og holde hellige pagter være et primært mål.

Budskabet fra Det Første Præsidentskab i begyndelsen af *Til styrke for de unge* lyder: »Forbliv fokuseret på templet i alt, hvad I gør. I templet vil i modtage de største af alle Herrens velsignelser, deriblandt ægteskab for tid og al evighed.«¹ Det kan synes som langt ude i fremtiden at skulle modtage den evige ægteskabspagt i Herrens hus og blive retskafne ægtemænd, hustruer, fædre og mødre. Men tidspunktet til at begynde at forberede sig til det er nu. Alle disse ting leder til den herligste og største destination, der findes – evigt liv sammen med vor himmelske Fader.

Et af mine yndlingsskriftsteder opsummerer det, som vi må gøre for at blive ved med at bevæge os fremad mod vore mål: »Derfor må I trænge jer frem med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle

mennesker. For se, hvis I trænger jer frem, idet I tager for jer af Kristi ord og holder ud til enden, se, så siger Faderen: I skal få evigt liv« (2 Ne 31:20).

Ligesom jeg som otteårig lærte, at jeg måtte blive ved med at træde i pedalerne og bevæge mig fremad for at trodse tyngdekraften og holde balancen, er det vigtigt for os alle sammen at blive ved med at bevæge os fremad i tro og have tillid til rådene fra levende profeter og en kærlig himmelsk Fader, der hindrer os i at falde. Nogle af vore destinationer er lige rundt om hjørnet, mens andre opnås gennem et langt trofast liv. De løfter, der ligger for enden af vejen, er sikre og herlige og turen værd, hvis vi er trofaste. ■

NOTE

1. *Til styrke for de unge* 2011, s. II.

SØNDAGSLEKTIONER

Denne måneds emne:

**Ægteskab
og familie**

ÆGTESKABET ER DET HELE VÆRD

»Det er så udbytterigt at være gift. Ægteskabet er vidunderligt. Med tiden begynder man at tænke ens og få de samme ideer og indtryk. Der er tider, hvor man er ovenud lykkelig, tider, hvor man bliver testet og tider med prøvelser, men Herren vejleder en igennem alle disse udviklende oplevelser sammen.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Velsignelserne ved evigt ægteskab«, *Liahona*, maj 2011, s. 96.

DERFOR ER ÆGTESKABET FANTASTISK!

Vi elsker at være gift, og her er årsagen til det.

Ben og Rachel Nielsen

Efter vores første date vidste vi begge, at vi gerne ville på endnu en date. Ben ville gerne på endnu en date, fordi Rachel var venlig og sjov at tale med. Rachel ville gerne ud på date igen, fordi Ben var en gentleman og stadig kunne smile, selv om *alle* hans veltrokkede planer gik i vasken. Efter den anden date plus mange flere og mange bønner, blev vi forelskede og besluttede os for at blive gift i templet i Sacramento i Californien.

Bryllupsdagen var helt perfekt, og vi har elsket at være gift lige siden. Verden ser måske på ægteskab med andre øjne. Men vi ved, at »intet andet forhold kan bringe så megen glæde, frembringe så meget godt eller tilvejebringe så meget personlig forædling«. ¹ Et ægteskab er vidunderligt, og her følger årsagerne til det.

BEN: En holdkammerat

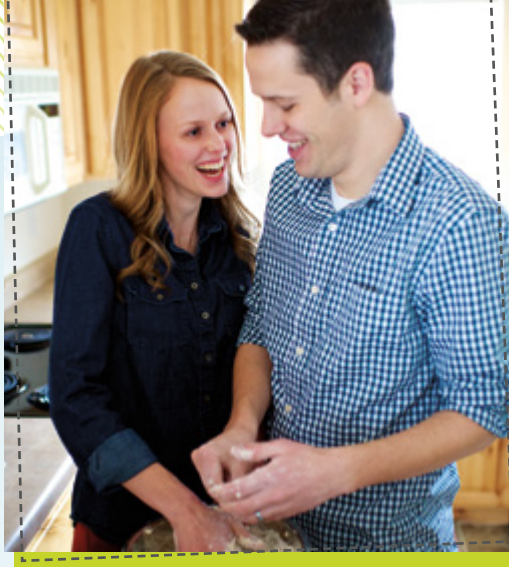
Under min mission i Brasilien kom jeg til at holde af fodbold. Det, jeg bedst kan lide ved denne sport, er, at man har holdkammerater, og at man lærer at arbejde sammen med sit hold. Rachel er en fantastisk holdkammerat. Hun hjælper mig til at opnå mål, hun er med, når jeg skal træffe vigtige beslutninger, og hun er der for mig, når jeg støder på problemer.

Da vi blev besejlet i templet, lovede vi at »hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere«. ² Rachel og jeg stræber efter at støtte hinanden i alt, hvad vi gør. Det er også fantastisk at vide, at jeg altid har en pålidelig holdkammerat.

RACHEL: Udtryk for kærlighed

Lad os se det i øjnene, piger (og drenge), det er dejligt at vide, at der er en, der elsker dig. Når man bliver gift, får man mulighed for at give og modtage kærlighed hver eneste dag! Da jeg talte med mine forældre om muligvis at gifte mig med Ben, sagde min far: »Hvem du end vælger at gifte dig med, så ønsker jeg, at han vil udtrykke sin kærlighed til dig ofte og oprigtigt, ligesom ældste Richard G. Scott gjorde for sin hustru.« ³ Jeg lyttede til min far.

Jeg besluttede mig for at gifte mig med Ben, og han har altid gjort en indsats for at udtrykke sin kærlighed, på små og store måder. I mit sidste år på universitetet arbejdede jeg i flere måneder på at forberede mig til, ansøge om og blive interviewet til et anset praktikophold. Da jeg endelig fik nyheden om, at jeg havde fået jobbet, kom jeg hjem og fandt en vase fyldt med blomster fra min mand. Han vidste, hvor meget arbejde jeg havde lagt i det, og hvor meget praktikopholdet betød for mig. Andre gange har han gemt min yndlingsdrik sammen med en kærlig hilsen i køleskabet, inden han tager af sted på spejdertur i weekenden. Og hver eneste dag tager han opvasken og får mig til at grine. Ben er rigtig god til at udtrykke sin kærlighed til mig, og det er os begge til stor glæde.

BEN: Større glæde

Det er rigtig sjovt at gå på date med Rachel. Faktisk sørger vi for, at vi ofte går ud, selv nu, hvor vi er blevet gift. Efter vores første møde opdagede vi, at vi begge holdt af de samme ting. Vi går tur i parken, går i teatret, tager til sportsbegivenheder, spiser ny og anderledes mad, lytter til musik og meget andet. Inden jeg mødte Rachel kunne jeg rigtig godt lide at lave de her ting. Men de er endnu sjovere nu, hvor vi kan lave dem sammen. Når du bliver gift, har du nogen at nyde livet sammen med – og det gør livet vidunderligt.

RACHEL: En missionærkammerat til evig tid

Inden jeg mødte Ben, var jeg ved at nå den alder, hvor jeg kunne tage på en mission, og havde derfor seriøst overvejet at tage på fuldtidsmission. Men så kom Ben ind i mit liv, og jeg vidste, at vor himmelske Fader havde en anden plan for mig.

Da Ben og jeg blev forlovede, spurgte slægtninge ind til mit valg, da de vidste, at jeg også havde tænkt på at tjene som missionær. Så svarede jeg dem: »Jeg har besluttet mig for at vælge min egen missionærkammerat – og blive sammen med ham for evigt.«

Når du bliver gift, har du og din ægtefælle mulighed for sammen at tage del i frelsens værk. Ben og jeg har fundet stor glæde ved at opbygge en kristuscentreret hjem, studere

og efterleve evangeliet sammen, tjene i Kirken og invitere andre til at komme til Kristus. Når vi arbejder sammen om at opbygge Guds rige, kommer vi tættere på hinanden, vores kærlighed bliver stærkere og livet bliver mere berigende.

VI TALER AF ERFARING

Ægteskabet *er* vidunderligt og *er* værd at prioritere til trods for, hvad verden siger. Når du bliver gift, har du en holdkammerat, du giver og får kærlighed, du nyder livet mere, og du har en at opbygge Guds rige sammen med. Alt det bringer os stor glæde, og fordi vi blev besejlet i templet, kan vi nyde denne glæde for evigt! Hvis vi holder vore pagter, kan vi være sammen til evig tid og modtage præstedømmets kronende velsignelser. Vi har »i ægteskabet opnået den største berigelse, et menneske kan opnå.«⁴ ■

Forfatterne bor i Utah i USA.

NOTER

1. L. Whitney Clayton, »Ægteskab: Se og lær«, *Liahona*, maj 2013, s. 83.
2. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Se Richard G. Scott, »Velsignelserne ved evigt ægteskab«, *Liahona*, maj 2011, s. 96.
4. James E. Faust, »Berig dit ægteskab«, *Liahona*, apr. 2007, s. 4.

DELTA I SAMTALEN

Noget at tænke over til søndag

- Hvilke kvaliteter og holdninger kan skabe de stærkeste og lykkeligste ægteskaber og familier?
- Hvad gør du nu, der engang kan hjælpe i dit ægteskab og i din familie, så I kan være stærke og lykkelige?

Dette kan du gøre

- Fortæl nogle af dine venner om dit mål om at blive gift og stifte en familie, og fortæl dem hvorfor.
- I kirken kan du fortælle, hvorfor du ser frem til ægteskab og familie, og hvordan du er ved at forberede dig til det.

**Ældste
Jeffrey R. Holland**

De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af De
Tolv Apostles Kvorum
er særlige vidner om
Jesus Kristus.*

Er det foreløbigt nok, hvis jeg blot *tror*, at Kirken er sand?

Du har mere
tro, end du
tror, du har.

Tro er altid det
første skridt til
at vide noget.

Hold fast ved det, du
allerede ved, og vær
stærk, indtil mere
viden kommer.

Jesus Kristus sagde
selv: »Frygt ikke,
tro kun!«
(se Mark 5:36).

*Fra »Jeg tror«, Liahona,
maj 2013, s. 93-95.*

»Styrk jeres tro.
Hævd jeres tro!
Vis jeres tro!«

Ældste Russell M. Nelson
fra De Tolv Apostles Kvorum

Jeg følte Helligånden

Yichen, 6 år, Taiwan

Jeg spurgte tit mine forældre om, hvad det betyder at »føle Helligånden«. Jeg havde hørt dem tale om det, men jeg var ikke sikker på, hvordan det føltes. Mor fortalte mig, at det var en meget god følelse, men jeg var stadig ikke sikker på, hvad det betød.

En morgen løb min lillebror på et år rundt og slog pludselig sit hoved på radiatoren. Han fik et stort sår i panden. Han græd og blødte. Jeg blev meget bange og bekymret.

Min mor tog sig af såret og satte et plaster på. Så fulgte hun mig i skole.

Henne på skolen var jeg stadig bange og bekymret for min bror. Så kom jeg i tanke om, at jeg kunne bede en bøn. Jeg gik ud på toilettet og bad oprigtigt til

vor himmelske Fader om at velsigne min bror. Efter bønnen var jeg ikke længere bange. Jeg følte en stor fred og gik tilbage til klasseværelset.

På vejen hjem den dag fortalte jeg min mor om det, der var sket. Hun fortalte mig glad, at den varme og fredfyldte følelse, som jeg havde følt, var Helligånden, der trøstede mig. Hun fortalte, at normalt taler Helligånden ikke til os, som når andre mennesker taler til os. I stedet giver han os en følelse af fred.

Efter det lagde jeg mærke til andre gange, hvor jeg følte Helligånden. Da min far gav min mor en velsignelse, lukkede jeg øjnene og prøvede at være meget ærbødig. Da følte jeg den varme følelse igen. Jeg ved, at vi må være ærbødige for lettere at kunne føle Helligånden. ■

Isas velsignelse

Mackenzie Van Engelenhoven

Bygger på en virkelig begivenhed

»Jeg har et hjem, hvor hver en tid velsignes af præstedømmets flid« (Børnenes sangbog, s. 102).

»Er der noget i vejen?« spurgte mor Isa, da de kørte med sporvognen hjem fra kirke.

Isa kiggede ud på kanalerne, der krydsede Amsterdams gader. »Min primarylærer sagde, at det er en velsignelse at have præstedømmet i sit hjem,« sagde Isa. »Men far har jo ikke præstedømmet, så vi kan ikke blive velsignet.«

»Vi kan stadig have præstedømmet i vores hjem, selv om far ikke er medlem af Kirken,« sagde mor. »Der er mange værdige præstedømmebærere i menigheden, der kan hjælpe dig. Hvad med bror Van Leeuwen, vores hjemmelærer?«

Isa kunne godt lide bror Van Leeuwen. Han havde altid *stroopwafels* med, som var Isas yndlingskage, og talte med hende om fysik, som var hendes yndlingsfag. Men henne i kirken fortalte de andre børn om deres far, som gav dem en præstedømmevelsignelse, når de var syge eller kede af det. Isa kunne ikke bede sin far om en velsignelse.

»Jeg elsker far,« sagde Isa. »Men jeg ville ønske, at han havde præstedømmet.«

Da de kom hjem, stod far i køkkenet og lavede mad. »Hvordan gik

det i kirken?« spurgte han dem.

Isa svarede ikke. Hun gik i stedet for ind på sit værelse og faldt om på sengen. Hun ville ønske, at tingene var lidt anderledes.

Ugen efter skulle Isa til en vigtig prøve på skolen. I Holland skal alle 12-årige børn tage en prøve, der skal afgøre, hvilken skole de skal gå på det følgende år. Selv om Isa havde studeret rigtig meget og var velforberedt, var hun stadig meget nervøs. Aftenen inden prøven føltes hendes mave som en stor knude. Hun kunne ikke falde i søvn. Mens hun lå og vendte og drejede sig i sengen, kom hun i tanke om lektionen fra Primary, der handlede om at bede om en præstedømmevelsignelse, hvis man var bange. Selv om far ikke kunne give hende en velsignelse, vidste hun, at vor himmelske Fader ville hjælpe hende, hvis hun bad om det.

Isa steg ud af sengen og gik ind i stuen. Mor var på arbejde, men far lå på sofaen og så fjernsyn.

»Er alt i orden?« spurgte far.

»Jeg er virkelig nervøs for prøven i morgen,« sagde Isa. »Tror du, vi kan ringe til bror Van Leeuwen og bede ham om at give mig en velsignelse?«

»Det synes jeg, er en god idé,« sagde far. »Lad mig ringe til ham.«

Kort tid efter kom bror Van Leeuwen og hans søn Jaan og gav Isa en velsignelse. Bror Van Leeuwen bad vor himmelske Fader om at hjælpe Isa til ikke at være nervøs for prøven og hjælpe hende til at klare sig godt. Mens bror Van Leeuwen gav Isa velsignelsen, sad far på sofaen med foldede arme og lukkede øjne.

Efter velsignelsen havde Isa det meget bedre. Nu havde hun det bedre i maven, og hun var endda en lille smule søvnløs. »Held og lykke med i morgen,« sagde bror Van Leeuwen, da de gik igen. »Du har arbejdet meget hårdt, og jeg ved, at vor himmelske Fader vil hjælpe dig med at klare det godt.«

»Jeg er stolt af, at du har tro,« sagde far til Isa, mens han puttede

»Vi kan uanset vores situation til hver en tid ... »velsignes af præstedømmets flid«

Ældste Neil L. Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

hende i sengen. »Selv om jeg ikke er medlem af Kirken, så er jeg glad for, at du tror på Gud, og jeg håber, at du ved, at det gør jeg også.«

»Tak, far,« sagde Isa, og han kysede hende på kinden.

Da hun puttede sig under dynen, følte Isa sig glad og fyldt med fred. Hun var taknemlig for at have en far, der elskede hende. Hun var glad for, at hendes far troede på vor himmelske Fader og Jesus. Og hun vidste, at præstedømmet altid ville være en velsignelse for hende og hendes hjem. ■

Forfatteren bor i Massachusetts i USA.

Ældste
Kazuhiko Yamashita
De Halvfjerds

En fåret løve

»Jeg er Guds kære barn, og han har sendt mig her« (Børnenes sangbog, s. 2).

En af mine yndlingshistorier handler om Lambert, den fårede løve. Den blev berømt som tegnefilm for nogle år siden.

Lambert var en løveunge, der siden sin fødsel havde levet sammen med en flok får. Derfor troede han, at han var et får. En forårsnat lå Lambert og flokken og sov fredeligt. Pludselig hørte Lambert et uhyggeligt ulvehyl i det fjerne. Fordi Lambert troede, at han var

et får, begyndte han at ryste af skræk.

Hylene blev højere og højere, og ulven kom nærmere og begyndte at trække et af fårene væk. Pludselig mærkede Lambert en meget stærk følelse indeni, som han aldrig havde følt før. Som et lyn styrtede han mod ulven for at redde fåret!

I det øjeblik indså Lambert noget. »Jeg er ikke et får. Jeg er ikke søn af et får. Jeg er søn af en løve!« tænkte Lambert. Da han jog ulven på flugt og beskyttede fåret, lærte han sin sande natur at kende.

Du er Guds barn, og han elsker dig. Inden vi blev født på jorden, var enhver af os en elsket åndelig søn eller datter i vor himmelske Faders familie. Men mange af os indser det ikke. Hvis vi ved, hvem vi er, kan vi være som løven og jage dårlige ting bort, så vi kan beskytte andre og undgå at fare vild.

Jeg er taknemlig for evangeliets vidunderlige gaver og for frelsesplanen. Jeg er taknemlig for, at vi ved, hvem vi er, så vi kan være stærke – præcis som Lambert. ■

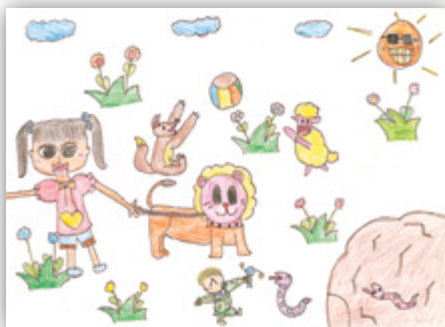
ILLUSTRATION: JARED BECKSTRAND

VORES SIDE

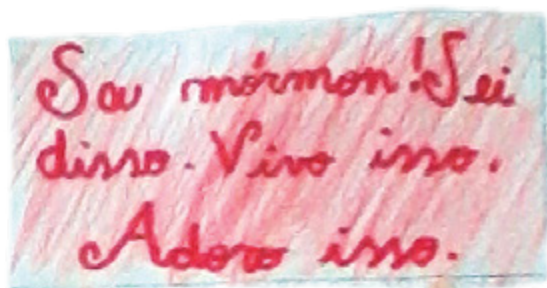
Jeg elsker alle ting, som Jesus Kristus har skabt.
You-en, 6 år, Taiwan

2 Nefi 30:12-15 beskriver tusindårsriget. Jeg håber, at jeg kan møde Frelseren og lege med dyrene, når tusindårsriget kommer.
You-rou, 10 år, Taiwan

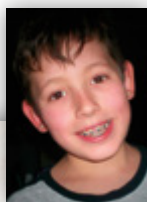
Min tegning forestiller velsignelserne ved at holde sabbatten hellig (se L&P 59:16). Jeg elsker dyrene.
You-ren, 8 år, Taiwan

Jeg er sidste dages hellig! Jeg ved det. Jeg efterlever det. Jeg elsker det, af Laura N., 8 år, Brasilien

Drengen og havet, af Helaman G., 11 år, Mexico; prisvinder af en kunstkonkurrence, der blev sponsoreret af flådeminiesteriet

Da jeg tog med min far til templet i Buenos Aires i Argentina, fik jeg set mange hellige og smukke værelser derinde. Det var et åbenthus-arrangement, så mange mennesker kunne se templet. Jeg bliver snart gammel nok til at komme ind i templet og gøre dåb for de døde. Jeg elsker Jesus Kristus og min familie.

Guido R., 10 år, Argentina

*Mālō e
lelei!**

Jeg er Kaloni fra Tonga

*Jeg kan lide at tage
til stranden med
min familie og lege
i sandet og i vandet.*

*Jeg kan lide at danse, lave
sportsaktiviteter og male.
Jeg hjalp med at lave et
vægmaleri om frelsesplanen
på seminarbygningen.*

*På hverdage tager jeg min
skoleuniform på. Så går
min familie sammen hen
til skolen. Min far arbej-
der på skolen, og min mor
er seminarlærer. Jeg har
en storesøster, der hedder
Dorothy, og en storebror,
der hedder Nelson.*

Min mor og tante besluttede sig for at starte et familieprojekt for at indsamle penge, så alle vi fætre og kusiner en dag kan tage på mission. Vi laver kyllingekebabber og 'otai, som vi sælger på markedspladsen hver lørdag.

Fra et interview af Amie Jane Leavitt

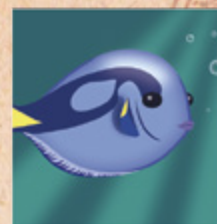
Mød Kaloni fra kongeriget Tonga. Hendes øer er kendt som de venlige øer.

Har du nogensinde været på skovtur med din familie juleaftensdag? Kalonis familie kan godt lide at tage på skovtur på stranden ved juletid. Eftersom det er sommer i december måned på den sydlige halvkugle, er det ikke noget problem at tage på skovtur ved juletid! Tiårige Kaloni kan godt lide at bruge mange sjove ferier sammen med sine tanter, onkler, fætre og kusiner. ■

*»Hej venner!« på tonga.

Jeg vil gerne gå på universitetet og blive seminarlærer ligesom min mor. Jeg vil også gerne tjene som missionær og blive gift i templet. Men indtil da nyder jeg bare at bo på en smuk paradiso.

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

Når vi er på vej til skole, går min familie forbi templet. Jeg føler fred, når jeg ser templet. Jeg kan slet ikke vente, til jeg kan komme indenfor en dag.

Templet i Nuku'alofa på Tonga blev indviet i 1983. Det blev renoveret og genindviet i 2007.

KLAR TIL AFGANG!

Kalonis kuffert er pakket med nogle af hendes yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din kuffert?

Sunde aktiviteter styrker min familie

Jennifer Maddy

Lukas kedede sig. Han gik rundt i huset for at finde nogen, som han kunne lege med. Hans bror, Ben, spillede på computer. Hans søster, Sofie, sms'ede med sin veninde. Mor så posten igennem, og far læste.

»Hvor er her kedeligt,« sagde Lukas.

Far så op fra sin bog. »Hvad mener du?«

»Vi laver jo ikke noget sammen,« sagde Lukas. »Vi laver kun noget hver for sig.«

Far lukkede bogen. »Du har ret,« sagde han. »Jeg samler familien, og så kan vi lave noget sjovt sammen.«

Lukas smilede bredt. »Fint!«

Et par minutter efter sad hele Lukas' familie samlet og tænkte over, hvad de kunne finde på. Sofie ville gerne sms'ede med sin veninde. Ben ville gerne blive ved med at spille på computer.

»Min ven Paul kan lide at gå en tur med sin familie,« sagde Lukas. »Og Alexanders familie kan lide at lave sportsaktiviteter.«

Men Sofie havde ikke lyst til at gå udenfor i det varme vejr, og Ben kunne ikke lave sportsaktiviteter, fordi han havde en skadet ankel.

»Det er vel nok nogle sjove ting, som dine venner kan lide at lave, Lukas,« sagde mor, »men hvad kan vores familie lide at lave?«

Ben sagde, at han kunne lide at spille brætspil. Sofie sagde, at hun kunne lide at læse. Lukas fortalte, at han kunne lide at lege med racerbiler.

»Lad os vælge én af tingene, som vi kan lave sammen nu,« sagde far. »Hvad med om vi spiller et brætspil først?«

Lidt efter sad de alle sammen rundt om et spil og begyndte at spille. Efter et stykke tid lagde Sofie mobilen fra sig. Ben holdt op med at kigge hen til computeren. Ved slutningen af spillet smilede de alle sammen, men Lukas smilede allermest. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

SANG

- »Familien« (Syng med mig, D-13)

FORSLAG TIL FAMILIEAKTIVITETER

Profeten og apostlene har fortalt os, at det er vigtigt at bruge tid sammen som familie. Når I laver ting sammen som familie, hjælper det jer til at lære hinanden at kende og have det sjovt sammen. Hvad kan din familie lide at lave sammen? Tal om, hvordan jeres yndlingsaktiviteter kan hjælpe jer til at komme tættere på hinanden. I kan lave et mål om at lave en ny aktivitet sammen som familie denne måned.

EN MÅNED MED SJOV

Læg en plan sammen med familien for, hvilke aktiviteter I kunne tænke jer at lave denne måned. Når I laver en af de aktiviteter, der er vist her, så klip tegningen ud og lim den på den dag, hvor I laver den. Lad nogle felter stå tomme til jeres egne aktiviteter!

August 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Spil et spil

Gå en tur

Tag til templet

Tag på cykeltur

Tag ud og svømme

Hold familieaften

Lav en
karaoke-aften

Dyrk en sport

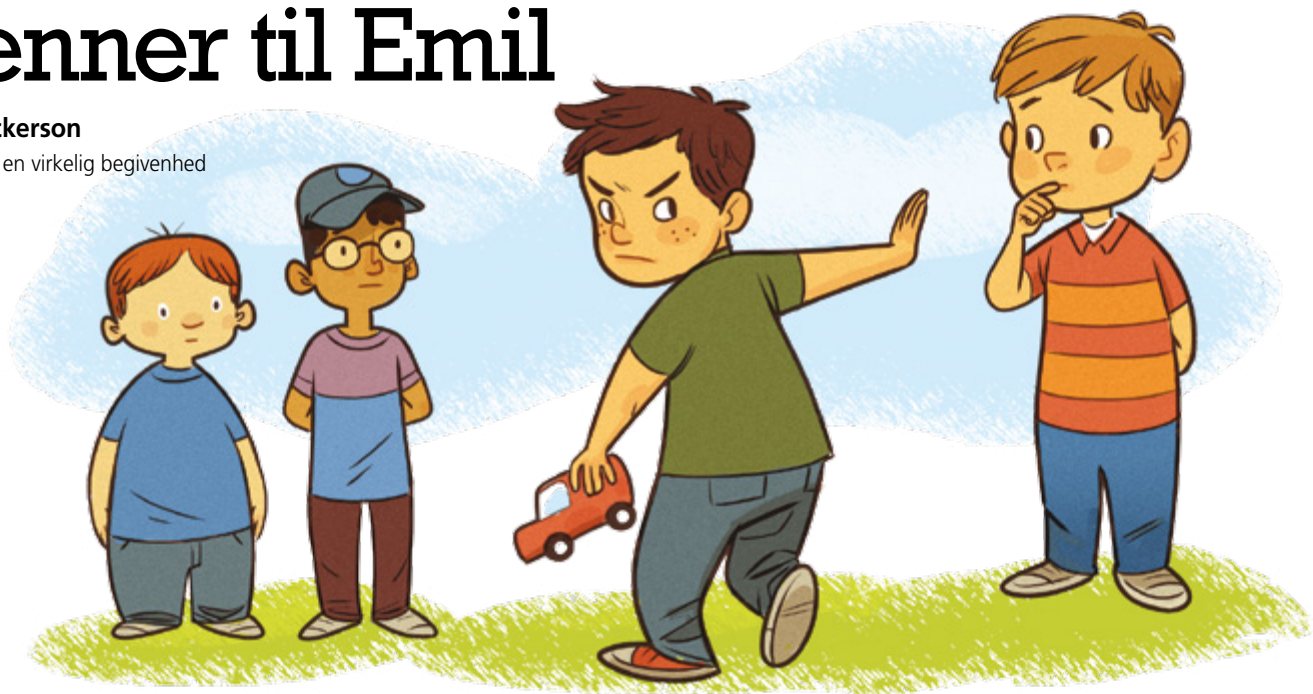

Læs en historie

Venner til Emil

Jane Nickerson

Bygger på en virkelig begivenhed

Emil prøvede at være en god ven. Men William ville ikke lege med ham.

»Hvis I leger med Emil, så må I ikke lege med mig,« sagde William til Jonas og Daniel.

Emil spurgte pænt, men William sagde: »Nej. Gå væk.«

Emil prøvede at være med, når de andre drenge legede fangeleg. Men der var ingen, der ville fange Emil.

En dag tog Emil noget legetøj med i skole. En ny pige, der hed Emma, så ham lege.

»Vil du lege med mig?« spurgte Emil.

»Ja,« sagde Emma. »Det ser sjovt ud.«

Jonas og Daniel spurgte: »Må vi også være med?«
»Ja,« sagde Emil.

William så ensom ud.
»Kom bare, William,« sagde Emil. »Du må også
gerne være med.« ■

Del dit legetøj

Find legetøjet på legepladsen. Tæl så, hvor mange børn, der deler legetøj med hinanden.

JEG ERSTATTEDE MIN FRYGT MED TRO

Katherine Nelson

Da min bedste veninde så mig, vidste hun med det samme, at der var noget galt. »Vi har slået op,« fortalte jeg hende lavmælt. Jeg var lige kommet hjem fra en lang snak med den unge mand, som jeg var kommet sammen med. Selv om vi var kede af at skulle gøre det forbi, var vi begge enige om, at det var den rette beslutning for os begge to.

Men efterhånden som ugerne gik, begyndte jeg at føle tvivl om min beslutning. Hvad nu, hvis jeg aldrig fandt en anden at date og aldrig blev gift? Havde jeg lavet for stort et nummer ud af vore forskelligheder?

Jeg var så ensom og i tvivl, at jeg endda overvejede, om han var villig til at give os en chance til. Jeg var, som ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum engang har sagt, »utilfreds med nuværende forhold og havde kun et dystert syn på fremtiden.«¹

Et par uger efter at vi havde slået op, læste jeg en aften om Frelserens opstandelse. Lukas-evangeliet fortæller, at på den tredje dag efter Frelseren var blevet lagt til hvile, kom trofaste tilhængere for at salve hans legeme med velugtende salver. Men de så, at stenen var blevet væltet bort fra graven, og legemet var væk.

*Hvad nu, hvis
jeg aldrig fandt
en anden at
date og aldrig
blev gift?*

To engle viste sig for dem og sagde: »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, han er opstået« (Luk 24:5-6).

Englenes spørgsmål ramte mig pludselig med stor kraft. Jeg havde aldrig tænkt på, hvordan de besøgende må have følt det, da de indså, at de søgte efter Frelseren på et forkert sted. Jeg havde aldrig tænkt på den udfordring, det må have været for dem at tro på, at Jesus havde efterladt gravens forfald og var opstået i herlighed.

Skriften gav en mild irttesættelse. Jeg indså, at jeg – som Frelserens venner – havde søgt trøst et forkert sted. At sørge over fortiden og »forgæves længes efter den«² var mig ikke en trøst, ej heller motiverede det mig til konstruktive handlinger. Jeg indså, at jeg måtte stoppe med at se ind i fortidens grav. Jeg måtte erstatte min frygt med tro og have tillid til, at Frelseren kunne skabe liv ud af oplevelserne fra min fortid.

Jeg tænker ofte på det skriftsted, når jeg fortryder nogle af mine valg eller længes efter at vende tilbage til fortiden. Takket være Frelseren kan vi starte på en frisk. Takket være Frelseren kan vi »se tilbage og nyde gløderne, og ikke asken, fra strålende oplevelser,« og vide, at »fortiden skal vi lære af, men ikke leve i.«³ I stedet for at spille tid på at fortryde, kan vi se fremtiden i møde med tro. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, »Remember Lot's Wife«, foredrag på Brigham Young University, 13. jan. 2009, s. 3; speeches.byu.edu.
2. Jeffrey R. Holland, *Ibid.*, s. 2.
3. Jeffrey R. Holland, *Ibid.*, s. 2.

Hvilke valg fører til lykke i familien?

»Vor himmelske Fader har skabt os som unikke væsener. Ikke to af os har helt de samme erfaringer. Ikke to familier er ens. Derfor er det næppe overraskende, at det er svært at rådgive om lykke i familielivet. Alligevel har en kærlig himmelsk Fader anvist en vej til lykke for alle sine børn. Der er dog kun en plan for lykke trods vore personlige forskelligheder og erfaringer. Planen går ud på at følge alle Guds bud.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

HANDL I DETTE LAND, som skulle I blive her i flere år

s.42

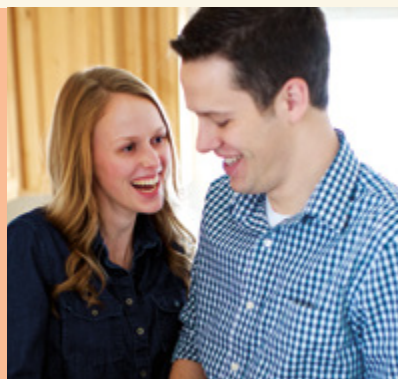
Denne periode i dit liv er præget af mange forandringer, men du kan stadig få det bedste ud af livet, uanset din tidsplan.

FOR DE UNGE

s.62

DERFOR ER ÆGTESKABET FANTASTISK!

Tro os: Du vil elske at være gift med din evige ægtefælle, og her er årsagen til det.

FOR BØRN

En fåret løve

s.70

Løven Lambert troede, at han var et får. Så dukkede der en farlig ulv op.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

